

บทที่ 4

อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษา

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัยศึกษาอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยศึกษาอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยตงฟางวางสีและมหาวิทยาลัยซินโจวที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อแสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1 อัตลักษณ์ด้านการศึกษาเรียนรู้ในประเทศไทย

4.1.1 การฟัง

4.1.2 การพูด

4.1.3 การอ่าน

4.1.4 การเขียน

4.1.5 วัฒนธรรมไทย

4.2 อัตลักษณ์ที่ถ่ายทอดผ่านพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของนักศึกษาชาวจีน

4.2.1 ความขยัน

4.2.2 ความอดทน

4.3 อัตลักษณ์ด้านการปรับตัวเข้ากับวิถีชาวจีนในประเทศไทย

4.3.1 ความเชื่อ

4.3.2 การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทย-จีน

4.3.3 ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย

4.4 อัตลักษณ์ด้านการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมไทย

4.4.1 วัฒนธรรมในไทย

4.4.2 ประเพณีในไทย

4.5 อัตลักษณ์ด้านการมีจิตสำนึกต่อชาติภูมิ

4.5.1 การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทย

4.5.2 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย

4.1 อັดลัถกษณั้ด้าันการศึถษาเรึยนรู้ในประเทศไทย

บัจจุบัน มหาวิทยาลัยในต่างประเทศเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยหรือวิชาเล็ถกภาษาไทยอย่างกว้างขวาง เพราะในมรรดาประเทศอาเซียน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีสถานภาพมั่นคงมากกว่าประเทศอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน พม่า เวียดนาม ลาว ทำให้ประเทศต่าง ๆ สนใจเรึยนภาษาไทยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะประเทศจีน ซึ่งมหาวิทยาลัยในประเทศจีนจำนวนมากนิยมเปิดสอนวิชาภาษาไทยหรือวิชาเล็ถกภาษาไทยอย่างกว้างขวาง จึงทำให้นักศึถษาชาวจีนนิยมศึถษาภาษาไทยมาก โดยเดินทางจากประเทศจีนเพื่อเข้ามาศึถษาภาษาไทยในประเทศไทยด้วย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศจีนเพื่อแลกเปลี่ยน ส่งเสริมการศึถษาระหว่างกัน เพื่อให้นักศึถษาชาวจีนได้มีโอกาศเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึถษาการใช้ภาษาไทย จนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

คณะศิลปศาสตรั้ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อรับนักศึถษาชาวจีนที่มาจากประเทศจีน ซึ่งผู้วิจัยเล็ถกศึถษาเฉพาะในปีการศึถษา 2551 ถึงปีการศึถษา 2553 ซึ่งเป็นนักศึถษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสีแลษมหาวิทยาลัยชินโจวในประเทศจีนที่เข้ามาศึถษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 57 คนเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์วิธีการศึถษาและฝึกทักษะในด้านภาษาไทย ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อวิเคราะห์อັดลัถกษณั้ของนักศึถษาชาวจีนที่ศึถษาในประเทศไทย : กรณีศึถษานักศึถษาชาวจีนที่ศึถษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 การฟัง

การฟังมีความมุ่งหมายประการสำคัญเพื่อแสวงหาความรู้และเสริมสร้างสติปัญญา การฟังเป็นการรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน เป็นการรับสารทางหู การได้ยินเป็นการเริ่มต้นของการฟัง และเป็นความสามารถที่จะได้รับรู้เสียงที่ได้ยินแล้วใช้สมมติความแปลความหมายของเสียง จนเกิดความเข้าใจและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงนั้นได้

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลของนักศึถษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสีแลษมหาวิทยาลัยชินโจวที่เข้ามาศึถษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อปีการศึถษา 2551 ถึงปีการศึถษา 2553 เรื่องนักศึถษาชาวจีนที่มีอັดลัถกษณั้ในการฟังเพื่อวิเคราะห์อັดลัถกษณั้ของนักศึถษาชาวจีนที่ศึถษาในประเทศไทย : กรณีศึถษานักศึถษาชาวจีนที่ศึถษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนเพื่อหาอัตลักษณ์ในด้านการฟัง ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

4.1.1.1 วิธีการศึกษาการฟัง

ผู้วิจัยศึกษาวิธีการศึกษาการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสีและมหาวิทยาลัยซินโจวที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีวิธีการศึกษาภาษาไทยด้วยความพยายาม ความอดทน ความขยันจึงทำให้มีประสิทธิภาพในด้านการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนพัฒนาอย่างรวดเร็ว ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีการศึกษาการฟังในหลายวิธี เช่น

นักศึกษาคณิศชาวจีน อายุ 24 ชื่อจีน 潘莹 (Pan Ying) ชื่อไทย เกศินี (2 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการฟังว่า

“วิธีการศึกษาการฟังของดิฉันที่ศึกษาภาษาไทย ดิฉันดูละครไทยทางอินเทอร์เน็ต ฟังเพลงไทย ฟังข่าวไทยพูด เช่น ละครไทยทางอินเทอร์เน็ต ด้วยวิธีไม่มองหน้าจอและพยายามฝึกฟังสำเนียงที่ตัวละครพูด จดจำความหมายที่ตัวละครพูดด้วย ถ้าศัพท์คำใดคำหนึ่งไม่เข้าใจหรือประโยคใดที่ดิฉันไม่เข้าใจความหมาย ดิฉันจะหยุดและฟังอีกรอบหนึ่ง จนฟังเข้าใจความหมายอย่างดีและสามารถพัฒนาการฟังได้ดีขึ้น”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมา แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในการศึกษาการฟังด้วยวิธีดูละครไทยทางอินเทอร์เน็ต ฟังเพลงไทย ฟังข่าวไทยพูดภาษาไทย ซึ่งเมื่อฟังภาษาไทย ต้องพยายามเข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยค และจดจำความหมายด้วย จึงสามารถเข้าใจความหมายภาษาไทยอย่างถูกต้อง นอกจากพยายามฟังให้เข้าใจความหมายภาษาไทยแล้ว การเก็บคำศัพท์และประโยคภาษาไทยก็เป็นวิธีที่สำคัญในการศึกษาการฟัง เช่น

นักศึกษาคณิศชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 王利娇 (Wang Lijiao) ชื่อไทย เมธาวี (10 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการฟังว่า

“ดิฉันคิดว่า การขาดความรู้ในเรื่องของคำศัพท์และประโยคที่เป็นศัพท์เฉพาะทางวิชาการและศัพท์เฉพาะกลุ่มเป็นปัญหาส่วนหนึ่งในการฟังภาษาไทย วิธีในการศึกษาการฟังของดิฉัน คือ จดจำศัพท์และประโยคไทยจำนวนมาก ดิฉันบังคับตนเองให้จดจำคำศัพท์วันละ 10 คำและท่องประโยควันละ 5 ประโยค

ดังนั้น เมื่อชาวไทยพูดภาษาไทยกับดิฉัน ดิฉันจึงสามารถฟังเข้าใจ”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนในการศึกษาการฟังด้วยวิธีจดจำคำศัพท์และประโยคภาษาไทย มีข้อกำหนดให้แก่ตนเองจดจำคำศัพท์และประโยคทุกวัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฟังภาษาไทย นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนมีวิธีการศึกษาการฟัง โดยมีการเตรียมฝึกการฟังภาษาไทยใน มหาวิทยาลัยในประเทศจีน เมื่อเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องการฟัง เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 高婷 (Gao Ting) ชื่อไทย บุญสิตา (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการฟังว่า

“ดิฉัน โชคดีมากที่ได้ฟังรุ่นพี่ที่แนะนำวิธีการในการศึกษาภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านการฟัง เช่น ฟังอาจารย์ชาวไทยสอนอยู่มหาวิทยาลัยในประเทศจีนพูดภาษาไทยบ่อย ๆ ดูละครไทย ฟังเพลงไทย พยายามฝึกฟังสำเนียงที่ชาวไทยพูด เนื่องจากดิฉัน ได้มีโอกาสในการฟังภาษาไทยตั้งแต่อยู่ประเทศจีนแล้ว ดังนั้น เมื่อศึกษาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติก็ไม่ค่อยมีปัญหาในการฟังภาษาไทย”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนในการศึกษาการฟังด้วยวิธีฟังอาจารย์ ซึ่งเป็นชาวไทยพูดภาษาไทย การดูละครไทย ฟังเพลงไทย ซึ่งพยายามสร้างการสนทนาโดยใช้ภาษาไทยในการสื่อสารตั้งแต่ครั้งที่ยังศึกษาภาษาไทยอยู่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน จึงไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องการฟัง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในการศึกษาการฟัง คือ วิธีการดูละครไทย ฟังเพลงไทย ฟังอาจารย์ไทย ซึ่งเป็นชาวไทยพูดภาษาไทย จดจำคำศัพท์ไทยและประโยคไทย มีการเตรียมฝึกการฟังภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศจีน พยายามสร้างการสนทนาโดยใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร เมื่อเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องการฟัง

4.1.1.2 ฝึกทักษะการฟัง

ผู้วิจัยศึกษาการฝึกทักษะการฟังภาษาไทยนักศึกษาชาวจีน เพื่อวิเคราะห์อรรถลักษณะด้านการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชาวจีนพบว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะสำคัญที่นักศึกษาชาวจีน จำเป็นต้องเรียนรู้ การมีทักษะการฟังที่ดีสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาภาษาไทยและเข้าใจภาษาไทยมากขึ้น นักศึกษาชาวจีนต้องฝึกทักษะการฟัง เพราะจะมีผลต่อการศึกษา การฝึกฝนทักษะการเป็นผู้ฟังและการฟังอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถเข้าใจการสื่อสารได้อย่างดี ซึ่งผู้วิจัยศึกษา

การฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีวิธีฝึกทักษะการฟังดังนี้

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 田志云 (Tian Zhiyun) ชื่อไทย ปิยนุช (5 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการฝึกทักษะการฟังว่า

“ดิฉันฝึกความอดทนในการฝึกทักษะการฟังภาษาไทย เพราะว่า ดิฉันฝึกฟังเพลงไทยบ่อยมาก ซึ่งทุกครั้งที่ดิฉันฝึกฟังจะไม่น้อยกว่าร้อยครั้ง ฟังเนื้อหาของเพลงซ้ำไปซ้ำมา พยายามจับความหมายที่ผู้พูดพูดให้ได้ ฝึกตามทักษะนี้มีประสิทธิภาพอย่างดีในการฟัง”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นถึง อັคคัษณ์ของนักศึกษาชาวจีนด้วยการฝึกทักษะการฟัง ซึ่งมีความอดทนอย่างสูง มีความมุ่งมั่นพยายามอย่างแรงกล้านอกจากการฝึกการฟังแล้ว ยังต้องจับความหมายและเข้าใจความหมายที่ผู้พูดพูด จึงจะมีผลดีต่อการฟัง เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ชื่อจีนชื่อ 陈金 (Chen Jing) ชื่อไทย กนกนิกา (31 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการฟังว่า

“อาจารย์ชาวไทยที่สอนดิฉันในมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสี่ฝึกฝนทักษะในการฟังภาษาไทย เช่น ฟังเพลงไทย ฟังข่าวไทย นักศึกษาเราไม่ใช่ฟังอย่างเดียวหลังจากที่เราฟังเสร็จแล้วต้องเข้าใจความหมายและบรรยายความหมายออกมาด้วย จึงทำให้เรามีพื้นฐานในการฟังดี เมื่อดิฉันศึกษาภาษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ก็ยังใช้ทักษะในการฝึกฝนการฟังอยู่เสมอ”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง อັคคัษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในการฝึกทักษะการฟัง เมื่อนักศึกษาชาวจีนฟังภาษาไทย หลังจากฟังภาษาไทยเสร็จแล้ว ต้องเข้าใจความหมายและบรรยายความหมายออกมาด้วย ซึ่งทักษะอย่างนี้ จะทำให้การฟังมีประสิทธิภาพ การฝึกฝนการฟังอย่างกระตือรือร้นเป็นทักษะที่ดีอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาชาวจีนประสบความสำเร็จการฟัง เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 唐雨思 (Tang Yusi) ชื่อไทย จอมขวัญ (3 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการฟังว่า

“ดิฉันนิยมดูภาพยนตร์ไทยประเภทตลก เพราะจะทำให้ดิฉันเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการฟังภาษาไทย ดิฉันนิยมฟังเพลงไทยที่ชาวไทยนิยมฟัง ดิฉันคิดว่าฟังเพลงไทยมีประโยชน์ต่อการฟังมาก”

จากการสัมภาษณ์ฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง
 อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในการฝึกทักษะการฟังอย่างกระตือรือร้น เมื่อนักศึกษาชาวจีนเกิด
 ความกระตือรือร้นในการฟังจะส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนมีความตั้งใจในการฝึกฟังภาษาไทย
 จับความหมายและเข้าใจอย่างชัดเจน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาใน
 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เรื่องการฝึกทักษะการฟังคือ ความอดทนและมีความพยายาม
 ในการฝึกฟัง การจับใจความและการเข้าใจความหมาย การฝึกทักษะการฟัง หลังจากฟังเนื้อเรื่อง
 เสร็จแล้ว ต้องพยายามจับใจความให้ได้และสามารถบรรยายได้ นอกจากนี้ ฝึกฝนการฟังอย่าง
 กระตือรือร้น ยังทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนาทักษะในการฟังได้อย่างรวดเร็ว

4.1.2 การพูด

การพูดเป็นพฤติกรรมสื่อสารที่ใช้กันแพร่หลายทั่วไป ผู้พูดสามารถใช้ทั้งวัจนภาษา
 และอวัจนภาษาในการสื่อสารติดต่อกัน การพูด เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลและบุคคล เพื่อสื่อ
 ความหมายของมนุษย์โดยการใช้เสียง และกิริยาท่าทางเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด
 ความรู้สึกจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสีและมหาวิทยาลัย
 จีนโจวที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา
 2553 เรื่องอัตลักษณ์ในการพูด เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย
 : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนเพื่อหา
 อัตลักษณ์ในการพูด ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 วิธีการศึกษาการพูด

ผู้วิจัยวิเคราะห์เรื่องอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษา
 นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษาชาวจีนมีวิธี
 การศึกษาการพูดภาษาไทยที่ถึงแม้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษา แต่นักศึกษาชาวจีนก็มีความพยายามและ
 ความอดทนในด้านการฝึกทักษะการพูดภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถออกเสียงและ
 พูดภาษาไทยอย่างถูกต้อง และสามารถสื่อสารกับชาวไทยในชีวิตประจำวันได้ดี เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 25 ปี ชื่อจีน 谢东谷 (Xie Donggu) ชื่อไทย รวีภา (5 กันยายน
 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการพูดว่า

“ คิฉันพูดภาษาไทยไม่ค่อยชัดเจน โดยเฉพาะออกเสียง ร (รอ) เรือ
 กระดกิ้นไม่ได้ จึงออกเสียง ร (รอ) เรือ เป็นเสียง ล (ลอ) ลิง เช่น คำว่า โรงเรียน

ครอบครัว เรารัก คำศัพท์เหล่านี้ที่ต้องกระดกลิ้น ออกเสียง ร (รอ) เรือ ดิฉันก็จะออกเสียงไม่ได้ เมื่อดิฉันเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อาจารย์ผู้สอนแนะนำวิธีการศึกษาการพูดให้ดิฉันฝึกโดยตื่นมาตอนเช้า ตักน้ำมาหนึ่งขันแล้ว เป่าปากลงในน้ำ บลู ๆ ประมาณ 5 นาที การใช้วิธีนี้สามารถออกเสียง ร (รอ) เรือ ได้”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการออกเสียงคำว่า ร (รอ) เรือ เป็นออกเสียง ล (ลอ) ลิง ซึ่งนักศึกษาชาวจีนก็มีวิธีการแก้ปัญหาด้วยการตักน้ำ หนึ่งขัน เป่าปากลงในน้ำ บลู ๆ สักประมาณ นาที ซึ่งวิธีอย่างนี้จะทำให้กระดกลิ้นง่ายขึ้นและสามารถออกเสียงคำว่า ร (รอ) เรือ ได้ชัดเจน เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา บางครั้ง การพูดภาษาไทยอาจจะเป็นสำเนียงภาษาจีน แต่นักศึกษาชาวจีนก็มีวิธีการศึกษาการพูดภาษาไทย จนสามารถพูดภาษาไทยสำเนียงคล้ายๆ กับชาวไทยได้ เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 许艳青 (Xu Yanqing) ชื่อไทย มยุริน (19 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการพูดว่า

“ดิฉันพยายามใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตประจำวันกับเพื่อนชาวไทย มีวิธีการศึกษาการพูด เช่น ครูสอนไทยพยายามเลียนแบบน้ำเสียงที่ตัวละครพูด ต้องกล้าพูดภาษาไทย ไม่กลัวเสียหน้า กล้าพูดกล้าแสดงออก วิธีอย่างนี้สามารถพัฒนาการพูดภาษาไทยได้เป็นอย่างดี”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านการศึกษาการพูดภาษาไทยโดยวิธีการเลียนแบบสำเนียงของชาวไทยพูดภาษาไทย เมื่อเลียนแบบสำเนียงการพูดของชาวไทยได้ ก็จะทำให้สามารถพูดภาษาไทยได้ชัดเจน ซึ่งนักศึกษาชาวจีนต้องกล้าพูดกล้าแสดงออก วิธีการเหล่านี้ มีประสิทธิภาพต่อการพูด นักศึกษาชาวจีนที่เดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ นั้น ส่วนใหญ่จะนิยมอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ ชาวจีนเท่านั้น เพราะฉะนั้น การสร้างการสนทนาโดยใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ก็เป็นวิธีที่ดีอีกวิธีอีกหนึ่ง ซึ่งสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนพัฒนทักษะการพูดภาษาไทยได้ดีขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 黄雪均 (Huang Xuejun) ชื่อไทย อโนมา (4 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการพูดว่า

“ปกติ ดิฉันพยายามฝึกพูดภาษาไทยอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ ชาวไทย และเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไทยด้วย ดิฉันไม่ค่อยเห็นด้วยระหว่างนักศึกษา

ชาวจีนกับนักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาจีนพูดคุยกัน นักศึกษาชาวจีนควรพยายามใช้ภาษาไทยในการสนทนากันด้วยถ้าไปเที่ยวข้างนอก ดินันจะพยายามฝึกความกล้าด้วยการคุยกับชาวไทย ไม่อาย กล้าพูดภาษาไทยในการสนทนากัน”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านการศึกษาการพูดภาษาไทยด้วยวิธีสร้างการสนทนาโดยใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร พยายามใช้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ ชาวไทย เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนชาวไทยด้วย และนักศึกษาชาวจีนกับนักศึกษาชาวจีนก็ควรพูดภาษาไทยในการสนทนากัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการศึกษาการฟัง เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนบางส่วนกระดกลิ้นไม่ค่อยได้ จึงส่งผลกระทบต่อทำให้มีปัญหาในการออกเสียง คำว่า ฐ (รอ) เรือ เป็นออกเสียง ล (ล่อ) ลิง ดังนั้น จึงแก้ไขปัญหาคด้วยวิธีการศึกษาการพูด โดยตักน้ำ หนึ่งขันแล้ว เป่าปากลงในน้ำ บลู่ ๆ สักประมาณ 5 นาที ซึ่งวิธีอย่างนี้ จะทำให้กระดกลิ้นง่ายขึ้นและสามารถออกเสียงคำว่า ฐ (รอ) เรือ ได้ นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนต้องมีความพยายามในการเลียนแบบน้ำเสียงของชาวไทยในการพูดภาษาไทย และมีลักษณะกล้าพูดกล้าแสดงออก วิธีการเหล่านี้ จะสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนมีประสิทธิภาพในการศึกษาการพูด

4.1.2.2 ฝึกทักษะการพูด

ผู้วิจัยวิเคราะห์เรื่องอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีวิธีในการฝึกทักษะการพูด โดยการออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน รวมทั้งออกเสียงควบกล้ำ และออกเสียงวรรณยุกต์ด้วย การฝึกทักษะให้ดีจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจนขึ้น ดังการสัมภาษณ์ที่ว่า

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 莫维玮 (Mo Weiqi) ชื่อไทย มรุริน (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดว่า

“ฝึกออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง ต้องมีทักษะในการฝึกการพูด และต้องพูดให้ชัดเจนด้วย โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการออกเสียงควบกล้ำ เช่น ตัว ฐ (รอ) เรือ ส่วนใหญ่ นักศึกษาชาวจีนจะออกเสียงไม่ได้ ดินันมีทักษะหนึ่งในการฝึก คือ เมื่อเริ่มต้นจะเปล่งเสียงปลายลิ้นให้ยกขึ้น ไปใกล้ปุ่ม มเหงือกมากที่สุด เมื่อเปล่งเสียงความรุนแรงของลมในช่องปากที่ออกสู่บริเวณภายนอกจะทำให้ปลายลิ้นเกิดการสั่น ขณะเปล่งเสียงเส้นเสียงเกิดการสั่นสะท้อนเสียงที่เปล่งออกมาจะสามารถออกเสียงได้”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง
 อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านฝึกทักษะการพูด นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่มีปัญหาในการ
 ออกเสียงควบกล้ำ จึงใช้การฝึกทักษะในการฝึกพูดออกเสียงควบกล้ำไว้ก่อนเริ่มต้นจะเปล่งเสียงให้
 ยกปลายลิ้นขึ้นไปใกล้ปุ่มเหงือกมากที่สุดเมื่อเปล่งเสียงความรุนแรงของลมในช่องปากที่ออกสู่
 บริเวณภายนอก จะทำให้ปลายลิ้นเกิดการสั่น ขณะเปล่งเสียงเส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือนเสียงที่
 เปล่งออกมาจะสามารถออกเสียงได้ นอกจากนี้ ถ้านักศึกษาชาวจีนต้องการพูดออกเสียงภาษาไทย
 ได้ชัดเจนต้องฝึกทักษะในการออกเสียงวรรณยุกต์ด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 林燕秋 (Lin Yanqiu) ชื่อไทย รุ่งพราว
 (30 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดว่า

“เสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมีทั้งหมด 5 เสียง คือ เสียงวรรณยุกต์เอก เสียง
 วรรณยุกต์โท เสียงวรรณยุกต์ตรีและเสียงวรรณยุกต์จัตวา ส่วนใหญ่นักศึกษาชาว
 จีนมีปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์โทและวรรณยุกต์ตรี การฝึกทักษะที่ดีที่สุด
 คือ ร้องเพลงไทย เพราะคิดว่าคุณจะเน้นจังหวะ ซึ่งถ้าร้องตาม
 นักร้องเสียงวรรณยุกต์โทและวรรณยุกต์ตรีนักศึกษาชาวจีนจะสามารถออกเสียง
 ได้”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมา แสดงให้เห็นถึง
 อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านฝึกทักษะการพูด นักศึกษาชาวจีนใช้ทักษะร้องเพลงไทย
 เพื่อเลียนแบบสำเนียงในการออกเสียงวรรณยุกต์ไม้โทและวรรณยุกต์ไม้ตรี นักศึกษาชาวจีนมี
 ความพยายามและอดทนในการฝึกทักษะการพูด จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตในสังคมไทย
 อย่างสะดวก เนื่องจากประเพณีและวัฒนธรรมจีน จึงส่งผลกระทบต่อนักศึกษาชาวจีน ทำใ้
 นักศึกษาชาวจีนพูดภาษาจีนค่อนข้างเร็ว แต่ภาษาไทยเป็นภาษาที่พูดไพเราะและอ่อนหวาน ดังนั้น
 นักศึกษาชาวจีนยังต้องฝึกทักษะในการพูดภาษาไทยให้ช้า ๆ และไพเราะด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 麦宝 (Mai Bao) ชื่อไทย อิศรา (9 กันยายน 2554 :
 สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดว่า

“ถ้าอยากพูดภาษาไทยสำเนียงคล้าย ๆ กับชาวไทยพูด นักศึกษาชาวจีน
 นอกจากต้องเลียนแบบสำเนียงที่ชาวไทยพูดแล้ว ยังต้องพูดช้าลงและเสียงเบา
 ลง ใจเย็น ๆ ค่อย ๆ ออกเสียงให้ชัดเจน”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า
 อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านฝึกทักษะการพูด ควรปรับปรุงลักษณะการพูด ไม่ควรนำ
 น้เสียงพูดภาษาจีนมาใช้ในการพูดภาษาไทย ควรพูดช้า ๆ พูดเบา ๆ พยายามเลียนแบบน้ำเสียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อดัลักษณะของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ การฝึกทักษะการพูด มีทักษะในการฝึกออกเสียงควบกล้ำ คือ เมื่อเริ่มต้นจะเปล่งเสียงปลายลิ้นให้ยกขึ้นไปใกล้ปุ่มเหงือกมากที่สุดเมื่อเปล่งเสียงความรุนแรงของลมในช่องปากที่ออกสู่บริเวณภายนอก จะทำให้ปลายลิ้นเกิดการสั่น ขณะเปล่งเสียงเส้นเสียงเกิดการสั่นสะเทือน เสียงที่เปล่งออกมาจะสามารถออกเสียงได้ และฝึกร้องเพลงไทยเพื่อออกเสียงวรรณยุกต์โทและวรรณยุกต์ตรีให้ชัดเจน และนักศึกษาชาวจีนยังต้องเลียนเสียงของชาวไทยในการพูด โดยพยายามพูดช้าลงและพูดเสียงเบา

4.1.3 การอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ เป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ ซึ่งสามารถฝึกฝนได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสีแฉะจิน โจวที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 เรื่อง นักศึกษาชาวจีนที่มีอดัลักษณะในการอ่าน เพื่อวิเคราะห์อดัลักษณะของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่มีอดัลักษณะในด้านกรอ่าน ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

4.1.3.1 วิธีการศึกษากรอ่าน

ผู้วิจัยวิเคราะห์เรื่องอดัลักษณะของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีวิธีการศึกษากรอ่านภาษาไทยในขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยการอ่านหนังสือไทย วรรณคดีและวรรณกรรมไทย นิทานพื้นบ้าน หนังสือพิมพ์ไทยเป็นต้น อ่านหนังสือสามารถส่งเสริมความรู้ในด้านต่าง ๆ และสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชาวจีนด้วย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 马强 (Ma Qiang) ชื่อไทย สุเมธ (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษากรอ่านว่า

“ สำหรับผมในด้านการอ่าน ผมจะเลือกหนังสือไทยที่ผมสนใจมาอ่าน เช่น หนังสือการ์ตูน นิยายสาร หนังสือพิมพ์ไทย ถ้าเราเริ่มอ่านจากหนังสือที่ตนเองสนใจและตั้งใจอ่านด้วยจะมีประโยชน์ต่อการอ่านและจำได้ง่ายด้วย”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษากรอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีวิธีการศึกษากรอ่าน โดยสร้างความกระตือรือร้นและความสนใจในการอ่าน เช่น

เลือกหนังสือไทยที่ตนเองมีความสนใจมาอ่าน นักศึกษาชาวจีนสามารถเก็บความรู้ต่าง ๆ และส่งเสริมความรู้ด้วยวิธีการอ่านอีกหลายวิธีได้แก่ การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูล การอ่านแบบรายละเอียดต่าง ๆ และการอ่านขั้นสูง ซึ่งการอ่านเพื่อการตีความและการอ่านเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์ เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 邓懿坚 (Deng Yijian) ชื่อไทย อธิระ (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการอ่านว่า

“ผมชอบและตั้งใจอ่านหนังสือไทยมาก รวมทั้งอ่านนิทานไทย หนังสือพิมพ์ไทย วรรณคดีและวรรณกรรมไทย เมื่ออ่านเสร็จแล้ว ผมจับสาระสำคัญได้เพียงตั้งคำถามว่า ประโยคนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับใครหรืออะไรและผู้นั้นหรือสิ่งนั้นกำลังทำอะไรหรือเป็นอย่างไร เมื่อผมสามารถจับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าของเรื่องได้ ก็เท่ากับจับใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมดได้”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนจับใจความสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาชาวจีนต้องเริ่มตั้งแต่วิธีการอ่าน ประโยค ย่อหน้าและเนื้อเรื่องทั้งหมดตามลำดับ การที่จะเข้าใจเรื่องราวทุกกระดิ่งอยู่ที่ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เนื่องจากผู้ที่อ่านหนังสือได้คินั้นต้องอ่านหนังสือได้เร็วและเข้าใจได้ง่าย นักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ต้องอ่านหนังสือมาก ทั้งหนังสืออ่านในห้องเรียนและหนังสือนอกห้องเรียนด้วย แต่นักศึกษาชาวจีนบางส่วนอ่านหนังสือช้ายอมเสียเปรียบนักศึกษาชาวจีนที่อ่านหนังสือเร็ว เพราะทำให้เสียเวลามากขึ้นแทนที่จะได้ใช้เวลานั้นไปทำเรื่องอื่น ดังนั้น วิธีการอ่านหนังสือเร็วจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักศึกษาชาวจีนต้องเรียน เช่น

สำหรับนักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 韦双 (Wei Shuang) ชื่อไทย พรรณราย (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการอ่านว่า

“คินั้นอ่านหนังสือไทยช้ามาก เนื่องจากพื้นฐานภาษาไทยของคินั้นไม่ค่อยดี คำศัพท์และประโยคคินั้นไม่เข้าใจความหมาย จึงทำให้คินั้นอ่านหนังสือทีละคำ ๆ ไม่รวดเร็ว อาจารย์ผู้สอนคินั้นแนะนำวิธีการอ่านให้คินั้น จึงต้องฝึกนิสัยใหม่เป็นอ่านทีละประโยค ๆ หรืออ่านทีละหน้า ทีละกลุ่มของคำ ซึ่งเป็นวิธีการอ่านที่ดี”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึงสาเหตุที่ทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนอ่านหนังสือช้า อ่านหนังสือเป็นคำ ๆ เพราะว่าพื้นฐานภาษาไทยไม่ค่อยดี ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยค จึงส่งผลกระทบต่อทำให้อ่านหนังสือช้า ควร

ฝึกนิสัยใหม่ในการอ่าน โดยฝึกใช้สายตาให้กวาดไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็ว อ่านเป็นประโยค หรืออ่านเป็นหน้า วิธีการอ่านที่ถูกต้องจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนสามารถการอ่านหนังสือได้รวดเร็วขึ้น เมื่ออ่านหนังสือจบแล้ว นักศึกษาชาวจีนควรทดสอบว่าคุณมีความสามารถในการเข้าใจมากน้อยเพียงไร หรือไม่เข้าใจอะไร เพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขการอ่านให้ดียิ่งขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 雷云晴 (Lei Yunqing) ชื่อไทย วรินทร์ (5 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการอ่านว่า

“ไม่ว่าดิฉันอ่านหนังสือไทยต่าง ๆ เช่น นิทาน บทความ วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยเป็นต้น เมื่ออ่านจบแล้ว ดิฉันลองทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ทุกครั้ง เช่น ลองถามตัวเองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กล่าวถึงอะไร มีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง จะลองจดคำตอบใส่กระดาษ หรือสามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง อ่านได้และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักศึกษาชาวจีนอ่านหนังสือเสร็จแล้วต้องรู้เรื่อง เข้าใจชัดเจน โดยเฉพาะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง และสามารถจับใจความสำคัญได้ การที่นักศึกษาชาวจีนจะอ่านหนังสือให้เข้าใจได้ดี ที่สำคัญคือ ต้องมีความสนใจและตั้งใจในการอ่าน ถ้านักศึกษาชาวจีนตั้งใจอย่างดีแล้ว ก็จะเข้าใจข้อความที่อ่านได้เสมอ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อุดมลักษณะของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านวิธีการศึกษาการอ่าน มีวิธีการในการสร้างความกระตือรือร้นและความสนใจในการอ่าน นักศึกษาชาวจีนเลือกหนังสือที่ตนเองมีความสนใจมาอ่าน ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการอ่าน วิธีการจับใจความในการอ่าน นักศึกษาชาวจีนต้องเริ่มตั้งแต่ระดับประโยค ย่อหน้าและเนื้อเรื่องทั้งหมดตามลำดับ การที่จะเข้าใจเรื่องราวทุกระดับนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และฝึกนิสัยใหม่ในการอ่านหนังสือ โดยฝึกใช้สายตาให้กวาดไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็ว อ่านเป็นประโยคหรืออ่านเป็นหน้า เมื่ออ่านหนังสือเสร็จแล้วต้องรู้เรื่อง เข้าใจชัดเจน โดยเฉพาะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถจับใจความสำคัญได้

4.1.3.2 ฝึกทักษะการอ่าน

ผู้วิจัยวิเคราะห์เรื่องอรรถลักษณะของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษา นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษาชาวจีนฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รวมถึงการฝึกทักษะการอ่านด้านฝึกจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง การฝึกใช้สายตาให้กวาดไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็ว อ่าน

เป็นประโยคหรืออ่านเป็นหน้า การฝึกทักษะการอ่านสามารถส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนได้พัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 马媛 (Ma Yuan) ชื่อไทย เกศรา (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการอ่านว่า

“ฝึกทักษะการอ่าน ดิฉันคิดว่าควรเริ่มจากสิ่งเล็กๆ เริ่มจากการเข้าใจ คำศัพท์และประโยค เข้าใจเนื้อเรื่อง และเมื่อฝึกอ่านเสร็จแล้วจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องให้ได้”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นถึง การฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยนักศึกษาชาวจีนควรเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ ซึ่งนักศึกษาชาวจีนสามารถนำ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยมาฝึกอ่าน เริ่มต้นจากการเข้าใจความหมายของคำศัพท์และ ประโยค พยายามจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องให้ได้ เมื่อเข้าใจและจับใจความสำคัญได้ ก็ สามารถอ่านเข้าใจ เมื่อเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องแล้ว ก็ควรฝึกใช้สายตากวาดไปตาม ตัวหนังสือ เมื่อนักศึกษาชาวจีนสามารถใช้สายตากวาดไปตามตัวหนังสือได้อย่างรวดเร็วแล้ว จึง สามารถทำให้อ่านหนังสือจําแนกมากขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 王香 (Wang Xiangling) ชื่อไทย วราลี (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับกาฝึกทักษะการอ่านว่า

“ดิฉันคิดว่าฝึกทักษะการอ่าน นอกจากต้องการเก็บคำศัพท์และประโยค แล้ว ยังต้องอ่านหนังสือต่าง ๆ ส่งเสริมความรู้ด้วย เช่น อ่านวรรณคดีและ วรรณกรรมไทย นิทานไทย สารคดี เป็นต้น”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า การ อ่านหนังสือต่าง ๆ นอกห้องเรียน สามารถส่งเสริมความรู้ต่อการอ่าน เช่น อ่านวรรณคดีและ วรรณกรรมไทย นิทานไทย สารคดี เป็นต้น เมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน สามารถทำให้ส่งเสริมความรู้ต่าง ๆ และอ่านหนังสือไทยได้เข้าใจและง่ายยิ่งขึ้น การเก็บคำศัพท์ และประโยคไทย เริ่มจากพัฒนาพื้นฐานภาษาไทย เมื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยคใน เนื้อเรื่องแล้วสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนอ่านหนังสือได้ดี เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 韦双 (Wei Shuang) ชื่อไทย พรรณราย (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการอ่านว่า

“ นักศึกษาศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนพื้นฐานภาษาไทยไม่ค่อยดี ควรเก็บคำศัพท์และ ประโยคไทยอยู่เสมอ นอกจากนี้ เมื่ออ่านหนังสือ พบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักและไม่

เข้าใจความหมาย ควรฝึกอ่านบริบทบรรทัดข้างบนและข้างล่างแล้ว ลองฝึกทาย
ความหมายของคำศัพท์ และจับความหมายให้ถูกต้อง”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้เนื่องจากพื้นฐานการ
เรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนไม่ค่อยดี ยังมีคำศัพท์และประโยคจำนวนมากที่นักศึกษาชาวจีน
ยังไม่รู้ความหมาย ทำให้ต้องเปิดพจนานุกรมไทยจีนหาความหมายแล้ว บางครั้งเนื้อเรื่องบางเรื่องที่มี
คำศัพท์ไทยจำนวนมากที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่เข้าใจความหมาย และต้องเปิด พจนานุกรมหา
ความหมายทีละคำ ทำให้เสียเวลา และไม่ค่อยมีประโยชน์ต่อการอ่าน เพราะฉะนั้น นักศึกษาชาวจีนควร
ฝึกทักษะในการอ่านจากบริบทตามเนื้อเรื่องในบรรทัดบนและล่างแล้ว ทาความหมายของคำศัพท์
หรือประโยค ทักษะดังกล่าว สามารถส่งผลดีต่อการอ่านของนักศึกษาชาวจีนได้ ทักษะการอ่านที่
ดีที่สุดและเป็นทักษะที่นักศึกษาชาวจีนควรมี คือ ควรอ่านหนังสือเป็นประจำ เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 莫芳(Mo Fang) ชื่อไทย นิรุชา (4 กันยายน 2554 :
สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการฝึกทักษะการอ่านว่า

“ฝึกทักษะการอ่าน ควรสร้างนิสัยใหม่ในการอ่านหนังสือ ซึ่งควรอ่าน
หนังสือเป็นประจำวัน”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง
นักศึกษาชาวจีนควรสร้างนิสัยใหม่ในการอ่านหนังสือ เช่น อ่านบทความสั้น ๆ หนังสือพิมพ์ไทย
นิทานพื้นบ้านไทย วรรณคดีและวรรณกรรมไทยเป็นประจำ นอกจากทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เก็บ
ความรู้ต่าง ๆ แล้ว ยังมีประโยชน์ส่งเสริมด้านการพัฒนาการอ่านของนักศึกษาชาวจีนอีกด้วย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาใน
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านฝึกทักษะการอ่าน นักศึกษาชาวจีนควรเริ่มต้นจากการ
รู้คำศัพท์และประโยคก่อน เข้าใจความหมายและจดจำด้วย นอกจากนี้ ควรฝึกใช้สายตากวาดไป
ตามตัวหนังสือ ถ้าสามารถใช้สายตากวาดไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็วได้ จึงจะสามารถทำให้
นักศึกษาชาวจีนอ่านหนังสือได้จำนวนมากขึ้น และควรฝึกทักษะในการอ่านจากบริบทตามเนื้อเรื่อง
บรรทัดบนและล่างแล้ว ทาความหมายของคำศัพท์หรือประโยค ควรสร้างนิสัยใหม่ในการอ่าน
หนังสือ เช่น อ่านบทความสั้น ๆ หนังสือพิมพ์ไทย นิทานพื้นบ้านไทย วรรณคดีและวรรณกรรม
ไทยเป็นประจำวัน จะทำให้มีประโยชน์ต่อการอ่าน

4.1.4 การเขียน

การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความ
ต้องการ และประสบการณ์ เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้เข้าใจ ได้ทราบความรู้ ความคิด สามารถ

ทำให้บุคคลอื่นได้ความรู้ การเขียนทุกครั้งต้องคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญว่าผู้อ่านมีพื้นฐานความรู้ ความคิดเป็นอย่างไร ควรเขียนอย่างไรจึงจะเกิดผลตามประสงค์

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยดงฟางกวางสีและชินโจว ในประเทศจีนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึง ปีการศึกษา 2553 เรื่องนักศึกษาชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในการเขียน เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของ นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้ สัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในการเขียน ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

4.1.4.1 วิธีการศึกษาการเขียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำเป็นต้องฝึกวิธีการเขียน เอาใจใส่ฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญและใช้ภาษาในการ สื่อ ความหมายได้ถูกต้อง การเขียนที่ดีสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจ รับรู้ถึงเป้าประสงค์ และสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 王晓燕 (Wang Xiaoyan) ชื่อไทย วันทนา (3 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการเขียนว่า

“ดิฉันนอกจากเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาไทยอยู่เสมอ ดิฉันยังนิยม ใช้ภาษาไทยเขียนบทความสั้น ๆ และนำบทความสั้น ๆ ที่เขียนให้อาจารย์ช่วย ตรวจสอบเพื่อมีการพัฒนาในการเขียน”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง วิธีการฝึกการเขียน นักศึกษาชาวจีนเริ่มจากสิ่งเล็ก ๆ เป็นใช้ภาษาไทยบันทึกประจำวันและนิยมใช้ ภาษาไทยเขียนบทความสั้น ๆ เพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อบอกเล่า เริ่มจะการฝึกเขียนเรื่องเล็ก ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพื่อมีการพัฒนาความรู้ในด้านการเขียน อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ใน การสอนนักศึกษาชาวจีน และแนะนำวิธีฝึกการเขียนที่เหมาะสมกับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งทำให้ได้ผลดี ในการฝึกเขียนภาษาไทย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 黄振龙 (Huang Zhenlong) ชื่อไทย วรชิต (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการเขียนว่า

“ผมมีปัญหาในเรื่องสำนวนไวยากรณ์จีนกับไวยากรณ์ไทย ทุกครั้งที่ผม เขียนงานส่งอาจารย์ อาจารย์ผู้สอนเห็นผมมีปัญหาในด้านนี้ ก็แนะนำวิธีฝึกการ เขียนให้ผม โดยเน้นฝึกเขียนประโยคไทยก่อน จนสามารถแยกออกไวยากรณ์ ไทยกับไวยากรณ์จีนได้ เริ่มจากฝึกเขียนประโยค จนสามารถบรรยายได้ดี”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการเขียนภาษาไทย ซึ่งไวยากรณ์จีนสับสนกับไวยากรณ์ไทย จึงทำให้ เรียงประโยคไทยไม่ถูกต้อง วิธีแก้ไขและฝึกเขียนให้ดีขึ้นคือ ควรเริ่มฝึกจากเรียงประโยคไทยก่อน เข้าใจไวยากรณ์ไทยในการเรียงประโยค และสามารถแยกไวยากรณ์จีนกับไวยากรณ์ไทยได้ด้วย จึงจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนเขียนข้อความภาษาไทยได้ดี ไม่เข้าใจคำศัพท์และประโยคไทยก็เป็น ปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการเขียน เนื่องจากถ้าไม่เข้าใจคำศัพท์และ ประโยคไทย นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถบรรยายความคิดและความรู้สึกได้ถูกต้อง จึงส่งผลต่อการ เขียน วิธีที่ดีในการฝึกการเขียน คือ รวบรวมความรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมความรู้ในห้องเรียน และที่สำคัญ อีกอย่างหนึ่ง คือ รวบรวมคำศัพท์และประโยคให้มากขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 陆碧丹 (Lu Bidan) ชื่อไทยจารวี (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการเขียนว่า

“คิดว่าคุณถ้าอยากเขียนภาษาไทยได้ดีก็ต้องเขียนภาษาไทยเป็นประจำ

ซึ่ง นักศึกษาชาวจีนสามารถใช้ภาษาไทยบันทึกชีวิตประจำวัน เขียนบทความสั้น ๆ เขียนการอ่านวิเคราะห์เนื้อเรื่องสั้น ๆ”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า วิธีการศึกษาการเขียนของนักศึกษาชาวจีนควรฝึกการใช้ภาษาไทยด้วยการบันทึกหรือเขียนเริ่มจากการเขียนสั้น ๆ แต่ไม่ควรไม่เขียน เมื่อใช้ภาษาไทยเขียนเป็นประจำแล้วจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนมี ประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจึงทำให้ นักศึกษาชาวจีนเขียนเนื้อเรื่องและสื่อความหมาย ได้ดี นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนยังสามารถตั้งหัวข้อเรื่องด้วยตนเองและลงมือเขียน เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 李婷婷 (Li Tingting) ชื่อไทย ธดิกา (11 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการศึกษาการเขียนว่า

“ปกติมีเวลาว่าง ดิฉันนิยมตั้งหัวข้อต่าง ๆ ด้วยตนเอง เขียนเรื่องที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวัน เช่น เรื่องเกี่ยวกับเพื่อนชาวไทย การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เขียนเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมไทยเป็นต้น ซึ่งเมื่อตั้งหัวข้อแล้ว ก็ลงมือเขียน”

จากการสัมภาษณ์วิธีการศึกษาการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง นักศึกษาชาวจีนควรฝึกตั้งหัวข้อเรื่องด้วยตนเองวางโครงเรื่อง รวบรวมข้อมูล และลงมือเขียน การฝึกเขียนเรื่องสั้น ๆ จะทำให้ นักศึกษาชาวจีน ได้มีโอกาสฝึกการเขียนเมื่อฝึกเขียนเริ่มจากเรื่องสั้น ๆ สามารถรวบรวมเนื้อหาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจึงมีประโยชน์ต่อการเขียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านวิธีการศึกษาการเขียน นักศึกษาชาวจีนฝึกการเขียน โดยเริ่มจากสิ่งเล็ก ๆ เช่น ใช้ภาษาไทยในการบันทึกประจำวันและใช้ภาษาไทยเขียนบทความสั้น ๆ เพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อบอกเล่า และได้พัฒนาการเขียนด้วย นักศึกษาชาวจีนควรเริ่มฝึกจาก การเรียงประโยคไทยก่อน เข้าใจไวยากรณ์ไทยในการเรียงประโยคสามารถแยกไวยากรณ์จีนกับไวยากรณ์ไทยด้วย จะทำให้นักศึกษาชาวจีนเขียนข้อความภาษาไทยได้ดี ควรเก็บคำศัพท์และประโยคจำนวนมากขึ้น นักศึกษาชาวจีนควรฝึกการใช้ภาษาไทยบันทึกหรือเขียนเป็นประจำ เริ่มจากการเขียนสั้น ๆ แต่ไม่ควรไม่เขียน เมื่อใช้ภาษาไทยเขียนเป็นประจำแล้วจะทำให้ นักศึกษาชาวจีนมีประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

4.1.4.2 ฝึกทักษะการเขียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์ เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้น นอกจากมีวิธีการศึกษาการเขียนแล้ว ยังควรฝึกทักษะการเขียนด้วย การฝึกทักษะการเขียน สามารถเริ่มจากเขียนตามเนื้อหาตามหนังสือที่ตนเองนิยมอ่าน เขียนตามคำศัพท์และประโยคที่เพื่อน ๆ ชาวจีนพูด เขียนตามหนังสือที่มีคำศัพท์และประโยคที่สละสลวย เพื่อให้มีการพัฒนาด้านการเขียนภาษาไทยได้ดีขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 潘滢 (Pang Ying) ชื่อไทย เกศินี (2 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับฝึกทักษะการเขียนว่า

“ฉันนิยมอ่านหนังสือไทยต่าง ๆ โดยเฉพาะนิยายสารคดีและนิทานพื้นบ้านต่าง ๆ ฉันนิยมเขียนประโยคตามหนังสือที่ตนเองสนใจ เพราะฉันคิดว่า การที่เขียนตามหนังสือที่ตนเองสนใจ นอกจากทำให้ตนเองจดจำได้ง่าย และสร้างความสนใจในการเขียนด้วย”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่าการเขียนประโยคตามเนื้อหาของหนังสือที่ตนเองนิยมอ่าน สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเขียน และนอกจากทำให้ตนเองจดจำง่ายขึ้นแล้ว ยังได้รวบรวมความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ส่งเสริมการเขียนด้วย ทักษะอีกประเด็นหนึ่งที่นักศึกษาชาวจีนนิยมฝึกที่สุดคือ เขียนตามคำศัพท์และประโยคที่คนอื่นพูด ซึ่งทักษะนี้ สามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนจดจำคำศัพท์และประโยคจำนวนมากขึ้น และยังได้ฝึกความเร็วในการเขียนภาษาไทยด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 许艳青 (Xu Yanqing) ชื่อไทย มยุริน (19 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับฝึกทักษะการเขียนว่า

“ฉันคิดว่าเขียนคำศัพท์และประโยคตามคนอื่นพูด เป็นทักษะอีกอย่างหนึ่งในการฝึกทักษะการเขียน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการเขียนด้วย”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่าการฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชาวจีนเขียน คือคำศัพท์และประโยคตามคนอื่นพูด เป็นทักษะที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนนอกจากได้ทดสอบตนเองสามารถจดจำความรู้และสามารถพัฒนาความเร็วของนักศึกษาชาวจีนในด้านการเขียน นอกจากเขียนตามคนอื่นพูดแล้ว ควรเก็บรวบรวมคำศัพท์และประโยคที่สละสลวยจากหนังสือ เช่น วรรณคดีและวรรณกรรมที่มีคำศัพท์และประโยคที่สละสลวยแล้วนำมาเขียนเป็นเนื้อเรื่อง สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้ เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 韦桂超 (Wei Guichao) ชื่อไทย นรากร (18 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับฝึกทักษะการเขียนว่า

“วรรณคดีและวรรณกรรมไทย มีคำศัพท์และประโยคที่สละสลวยจำนวนมาก ผมนิยมนอ่านหนังสือและหาคำศัพท์กับประโยคที่เขียนสละสลวยมาเขียนตามนอกจาก เขียนแล้วยังได้จดจำด้วย”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่าการฝึกทักษะการเขียน ด้วยการเขียนตามคำศัพท์และประโยคที่สละสลวยจากหนังสือ ก็เป็นทักษะการเขียนที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถพัฒนาการเขียนภาษาไทยได้ดีขึ้น และสามารถนำคำศัพท์และประโยคที่สะสมไว้เขียนเป็นเนื้อเรื่อง จึงทำให้งานที่เขียนสมบูรณ์มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาชาวจีน ควรรู้จักการเขียนโครงเรื่องด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 陈敏丽 (Chen Minli) ชื่อไทย เพียงเพ็ญ (31 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับฝึกทักษะการเขียนว่า

“ฉันคิดว่าการรู้จักเขียนโครงเรื่องก่อนการเขียน เป็นทักษะที่นักศึกษาชาวจีนทุกคนควรเรียนรู้และปฏิบัติด้วย”

จากการสัมภาษณ์การฝึกทักษะการเขียนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชาวจีนฝึกเขียนโครงเรื่อง การวางโครงเรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร ทำให้การเขียนเรื่องเป็นไปตามลำดับและมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่มีพื้นฐานภาษาไทยในการเขียนยังไม่ได้ ควรฝึกการเขียนโครงเรื่องด้วย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการฝึกทักษะการเขียนการเขียนประโยคตามเนื้อหา

ของหนังสือที่ตนเองนิยมอ่าน สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเขียน เขียน คำศัพท์และประโยคตามคนอื่นพูดได้ ทำให้นักศึกษาชาวจีนนอกจากได้ทดสอบของตนเองแล้ว ยัง ได้จดจำความรู้และสามารถพัฒนาความเร็วในด้านการเขียน สามารถเขียนตามคำศัพท์และประโยค ที่สละสลวยจากหนังสือ ซึ่งเป็นทักษะการเขียนที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถพัฒนาการเขียน ภาษาไทยได้ดีขึ้น และนักศึกษชาวจีนควรรู้จักเขียนโครงเรื่องก่อนเขียนเนื้อเรื่อง เพื่อให้การ เขียนเรื่องเป็นไปตามลำดับและมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน

4.1.5 วัฒนธรรมไทย

เมื่อนักศึกษาชาวจีนเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ดำเนินชีวิตในสังคมไทย หลักสูตรที่นักศึกษาชาวจีนศึกษาอยู่เป็นหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ซึ่งหลักสูตรนี้เปิดสอนวิชาวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษาชาวจีนเรียน นักศึกษาชาวจีน ควรศึกษาวัฒนธรรมไทยจะได้รู้จักวิถีชีวิตของชาวไทย สังคมไทย ภาษาและประเพณีวัฒนธรรมไทย มารยาท การแต่งกาย การแสดงและการละเล่นของประเทศไทยมากขึ้น เพื่อทำให้นักศึกษาชาวจีน ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมไทยได้อย่างถูกต้องและมีความสุข

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยดังฟางกวางสีและ มหาวิทยาลัยซินโจวในประเทศจีนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 เรื่องนักศึกษชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในด้านวัฒนธรรมไทย เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัว เฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในด้านวัฒนธรรมไทย ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

4.1.5.1 การศึกษาวัฒนธรรมไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สอง นักศึกษาชาวจีนควรศึกษาวิชาวัฒนธรรมไทย เพราะว่า วิชาวัฒนธรรมไทยที่นักศึกษาชาวจีนศึกษาอยู่ เช่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ความเชื่อไทย ศาสนา การแต่งกาย อาหารการกินไทย เป็นต้น เมื่อนักศึกษาชาวจีนศึกษาวัฒนธรรมไทย สามารถทำใหู้้จักและเข้าใจชาวไทยมากขึ้น และ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมไทยได้อย่างถูกต้องและมีความสุข เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 25 ปี ชื่อจีน 黄莲凤 (Huang Lianfeng) ชื่อไทย สุทธิณี (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาวัฒนธรรมไทยว่า

“ดิฉันว่าควรศึกษาวัฒนธรรมไทย เพราะว่าเราเป็นนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย เราเข้าเมืองตามลี้ ต้องลี้ตาม ถ้าเราได้เรียนวัฒนธรรมไทย เราก็ได้รู้ จักวัฒนธรรมไทยและประเทศไทยมากยิ่งขึ้น และวัฒนธรรมที่เรียนอยู่ เช่น คนตรีไทย นักศึกษาชาวจีนก็มีโอกาสไปเรียนคนตรีไทยกับอาจารย์บ้าง และได้รู้ จัก โจน ค้วย เรายังเรียนประเพณีวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น การไหว้ การพูด การเดิน การนั่ง ความเชื่อของชาวไทย เป็นต้น”

จากการสัมภาษณ์การศึกษาการวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เรียนวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยที่เรียนอยู่ เช่น คนตรีไทย การไหว้ การพูด การเดิน การนั่ง ความเชื่อไทย เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาชาวจีนเรียนวัฒนธรรมไทยสามารถทำให้รู้จักและประเทศไทยมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนสามารถดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนควรศึกษาวัฒนธรรมไทย จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมไทยได้ดี เช่น รู้จักการไหว้ การพูด การเดิน การคลาน การแต่งกาย เทศกาลไทยต่าง ๆ วรรณคดีและวรรณกรรมไทย นิทานไทย ภาษาท้องถิ่นไทย เป็นต้น ศึกษาวัฒนธรรมไทยทำให้เกิดผลดีในกาดำเนินชีวิต เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 钟宁 (Zhong Ning) ชื่อไทย นัทธมน (31 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาวัฒนธรรมไทยว่า

“นักศึกษาชาวจีนควรศึกษาวัฒนธรรมไทย เพราะดิฉันเลือกเรียนภาษาไทยไม่ต้องการเพียงภาษาเท่านั้น แต่ดิฉันต้องการทราบถึงวัฒนธรรมไทยด้วย เพื่อที่ดิฉันจะได้มีความรู้เข้าใจอย่างแท้จริงและดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคมไทยด้วย วัฒนธรรมที่ศึกษาอยู่ เช่น การไหว้ การทักทาย การนั่ง การพูด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ทราบถึงวิถีชีวิตง่าย ๆ ของคนไทย ทำให้ดิฉันต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตบางอย่างให้เข้ากับสังคมไทยได้ ”

จากการสัมภาษณ์การศึกษาวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นถึง นักศึกษาชาวจีนมีความคิดว่านอกจากศึกษาภาษาไทยแล้ว ยังควรศึกษาวัฒนธรรมไทยด้วย เพราะจะได้ดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทย ได้อย่างถูกต้องและมีความสุข การศึกษาวัฒนธรรมไทยจะส่งผลต่อการศึกษา วัฒนธรรมจีนกับวัฒนธรรมไทยมีการผสมผสานกลมกลืนและมีความแตกต่างกัน เมื่อ นักศึกษาชาวจีนศึกษาอยู่สังคมไทย นอกจากได้อุรรักษ์วัฒนธรรมจีนแล้ว ยังได้ศึกษาและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 郑翠香 (Zhen Cuixiang) ชื่อไทย สวรรยา (4 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาวัฒนธรรมไทยว่า

“ การศึกษาวัฒนธรรมไทย เพราะวัฒนธรรมของประเทศไทยนั้น มี ค่านิยมตามความเชื่อ เป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน และแตกต่าง จากวัฒนธรรมอื่น ๆ เราเป็นนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในสังคมไทย เราก็ควรเรียน จะได้เข้าใจสังคมไทยมากขึ้นและดำเนินชีวิตในสังคมไทยอย่างถูกต้องด้วย วัฒนธรรมไทยที่ศึกษา เช่น การไหว้ การนั่ง การเดิน การพูด ยกมือไหว้ผู้ใหญ่ พูดภาษาไทยต้องมีหางเสียงด้วย เช่น ค่ะ คะ ครับ ครับผม ”

จากการสัมภาษณ์การศึกษาวรรณกรรมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า การศึกษาวรรณกรรมไทยจะทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนมีมารยาทในสังคมไทยมากขึ้น ปรับปรุง วิถี ชีวิตใหม่ที่ไม่ขัดแย้งกับชาวไทยและรู้จักวัฒนธรรมไทยในด้าน การไหว้ การนั่ง การเดิน การพูดมี หางเสียง และเคารพผู้ใหญ่ยกมือไหว้ผู้ใหญ่ ทำให้นักศึกษาชาวจีนเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีมารยาทดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการศึกษาวรรณกรรมไทย นักศึกษาชาวจีนเรียนวิชา วัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย การไหว้ การพูด การเดิน การนั่ง ความเชื่อของชาวไทย เป็นต้น ซึ่ง นักศึกษาชาวจีนเรียนวัฒนธรรมไทยสามารถทำให้รู้จักและประเทศไทยมากขึ้น ส่งผลกระทบทำให้นักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนได้อนุรักษ์วัฒนธรรมจีนแล้ว ยังได้เรียนและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ในสังคมไทย เช่น การพูดมีหางเสียง และเคารพผู้ใหญ่การไหว้ผู้ใหญ่ ซึ่งทำให้เป็นนักศึกษาที่มีมารยาทดีและ สามารถดำเนินชีวิตใหม่ในสังคมไทยได้อย่างถูกต้องและมีความสุข

4.2 อัตลักษณ์ที่ถ่ายทอดผ่านพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของนักศึกษาชาวจีน

อัตลักษณ์ที่ถ่ายทอดผ่านพฤติกรรมและลักษณะนิสัยของนักศึกษาชาวจีนที่ติดตัวมาจาก ประเทศจีน รวมถึงมีความอดทน ขยันหมั่นเพียร มีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น มีความพยายาม ตรงเวลา ซื่อสัตย์เคารพผู้ใหญ่ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยพยายามจะสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติด ตัวมาจากประเทศจีนของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในด้าน ความขยันและอดทน ซึ่งสามารถส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนที่การศึกษาในประเทศไทยให้ประสบ ความสำเร็จในเรื่องดังต่อไปนี้

4.2.1 ความขยัน

ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมและลักษณะนิสัยความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักศึกษาชาวจีนในความขยัน ข้นแข็งที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553

พบว่า นักศึกษาชาวจีนเดินทางจากมหาวิทยาลัยตงฟางกวางสีและจินโจวของประเทศจีนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นในการศึกษาด้วยความพยายาม ความอดทน ความขยันขันแข็ง แม้ว่าจะต้องเดินทางไกลจากประเทศจีนมาศึกษาที่ประเทศไทย ก็ต้องมีความขยันขันแข็งและอดทนในการศึกษา เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

4.2.1.1 มีความขยันในการแสวงหาความรู้

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติด้วยความมุ่งมั่น เนื่องจากชาวจีนเป็นคนขยันในการแสวงหาความรู้ ด้วยความพยายาม ความอดทนและความขยัน แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ก็ต้องมีความขยันขันแข็งและอดทนในการแสวงหาความรู้ เพื่อได้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคมไทย และเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เช่น

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 田志云 (Tian Zhiyun) ชื่อไทย ปิยนุช (5 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับมีความขยันในการแสวงหาความรู้ว่า

“ดิฉันคิดว่าความขยันหมั่นเพียรเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นลักษณะนิสัยของชาวจีนอย่างมาก ทำให้เราไม่ท้อแท้ใจในการแสวงหาความรู้ นอกจากนี้ ถ้าไม่เข้าใจก็ต้องขยันถาม ก็เป็นลักษณะนิสัยของชาวจีนในการเรียนความรู้ด้วย เมื่อดิฉันมีคำถามที่ไม่เข้าใจในการเรียนภาษาไทย ดิฉันก็พยายามไปถามอาจารย์และหาวิธีที่จะตอบคำถามด้วย นอกจากนี้ ยังต้องพยายามเก็บความรู้ในห้องเรียนด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะนิสัยที่ทำให้ดิฉันให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาในประเทศไทย ”

จากการสัมภาษณ์ด้านความขยันในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านขยันในการแสวงหาความรู้ ความรู้ไม่ใช่เพียงแต่เข้าใจอย่างเดียว ยังต้องเข้าใจอย่างลึกซึ้งด้วย ความรู้นอกจากศึกษาในห้องเรียนแล้ว ควรศึกษาความรู้ในห้องเรียนด้วย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เก็บความรู้มากขึ้น นักศึกษาชาวจีนได้มีโอกาสเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โอกาสที่ได้เข้ามาศึกษาสำหรับนักศึกษาชาวจีนเป็นโอกาสที่สำคัญมาก จึงควรมีความขยันหมั่นเพียรมากกว่าคนอื่นในมหาวิทยาลัยในประเทศจีน เช่น

ต่อมานักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 黎天然 (Li Tianran) ชื่อไทย ยลดา (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับมีความขยันในการแสวงหาความรู้ว่า

“ ขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ ไม่ท้อแท้ใจ ที่สำคัญคือเราเป็นนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยอยู่สังคมไทย เราเดินทางไกลจากประเทศจีนมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเราก็ควรพยายามเรียนให้มากกว่าการเรียนอยู่ในประเทศจีน ต้องพยายามและขยันมาก เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในประเทศไทย”

จากการสัมภาษณ์มีความขยันในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านมีความขยันในการแสวงหาความรู้ นักศึกษาชาวจีนมีความคิดว่าได้มีโอกาสสำคัญเดินทางไกลจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โอกาสที่ได้เข้ามาศึกษาถือว่าเป็นโอกาสสำคัญมากจึงควรพยายามและขยันมากกว่าการเรียนในมหาวิทยาลัยในประเทศจีน เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเนื่องจากนักศึกษชาวจีนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติดตัวมาจากประเทศจีน คือมีความพยายาม ขยันหมั่นเพียรอดทน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความขยันในการแสวงหาความรู้ เช่น

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 4 ปี ชื่อจีนชื่อ 马强 (Ma Qiang) ชื่อไทยชื่อ สุเมธ (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับมีความขยันในการแสวงหาความรู้ว่า

“ เราเป็นนักศึกษาชาวจีน เรามาศึกษาที่ประเทศไทย ไม่ว่าจะอาจารย์คนไทยหรือนักศึกษาไทยจะมองนักศึกษาชาวจีนเป็นตัวแทนของทั้งประเทศจีน เพราะฉะนั้น เราต้องตั้งใจในการศึกษา เพื่อชาติ เพื่อไม่ทำให้เสียชื่อประเทศจีน ตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียร ในการแสวงหาความรู้ ไม่ยอมท้อแท้ใจ อยากรู้ก็ต้องพยายามต่อสู้”

จากการสัมภาษณ์ด้านความขยันในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านมีความขยันในการแสวงหาความรู้ นักศึกษาชาวจีนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติดตัวมาจากประเทศจีน ซึ่งมีความคิดว่านักศึกษาชาวจีนเป็นตัวแทนของประเทศจีน ยิ่งต้องตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียรในการแสวงหาความรู้ ไม่ท้อแท้ใจ อยากรู้ก็ต้องพยายามต่อสู้กับปัญหาที่พบ นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนเข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาชาวไทย แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กัน ซึ่งสามารถส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนในประเทศไทยได้รับความสำเร็จ เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 莫维玮 (Mo Weiqi) ชื่อไทย มรุณิน (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับมีความขยันในการแสวงหาความรู้ว่า

“ตั้งใจเรียน มีความอดทน เป็นคนขยัน ชอบหาประสบการณ์นอกห้องเรียน เช่น อ่านหนังสือที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เข้าร่วมกิจกรรมกับ นักศึกษาชาวไทย พยายามฝึกพูดภาษาไทยกับเพื่อน ๆ ชาวไทย แลกเปลี่ยน ความรู้และความคิดกับคนที่มีประสบการณ์เป็นต้น นอกจากนี้ ถ้ามีคำถามที่ ตนเองสงสัย ไปหาอาจารย์ผู้สอน เพื่อถามถึงวิธีตอบคำถามได้ และพยายามจดจำ ด้วย”

จากการสัมภาษณ์มีความขยันในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านมีความขยันในการแสวงหาความรู้ มีความ ขยันหมั่นเพียรในการแสวงหาความรู้ นอกจากหาความรู้ในห้องเรียนแล้ว ยังขยันแสวงหาความรู้ นอกห้องเรียนด้วย เช่น อ่านหนังสือในห้องสมุด แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดกับคนที่มี ประสบการณ์และมีความคิดว่า นักศึกษาชาวจีนเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปรียบเทียบเหมือนตัวแทนของประเทศจีน ยิ่งต้องขยันในการศึกษา เพื่อ จะได้รับประสบการณ์ความสำเร็จในการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านมีความขยันในการแสวงหาความรู้ มีอัตลักษณ์ใน พฤติกรรมและลักษณะนิสัยความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักศึกษาชาวจีนด้านขยัน คือ นักศึกษาชาวจีนมี ความขยันหมั่นเพียรในการแสวงหาความรู้ ไม่ท้อแท้ใจ ตั้งใจเรียน ขยันเก็บรวบรวมความรู้ทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น เช่น อ่านหนังสือที่ห้องสมุด แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดกับ คนที่มีประสบการณ์ และมีความคิดว่าได้มีโอกาสเดินทางไกลจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาใน ประเทศไทย ก็ยังต้องขยันมากกว่าการศึกษาที่ประเทศจีน เพื่อให้ประสบความสำเร็จใน การศึกษา

4.2.1.2 ความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมและลักษณะนิสัยความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักศึกษาชาวจีนในความ ขยันทำให้นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระ เกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 พบว่า เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนมีพฤติกรรมและ ลักษณะนิสัยที่ติดตัวมาจากประเทศจีน ด้วยมีความพยายาม ความขยันหมั่นเพียรความอดทนใน การศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สิ่งเหล่านี้ เป็นลักษณะนิสัยที่ให้นักศึกษาชาวจีน ให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาในประเทศไทย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 25 ปี ชื่อจีน 徐伟杰 (Xu Weijie) ชื่อไทย ชานน (2 กรกฎาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความขยันทำให้นักศึกษาสำเร็จในการศึกษา

“เมื่อผมศึกษาปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผมขยันในการแสวงหาความรู้ เช่นขยันอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในห้องสมุด มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผมได้เก็บรวบรวมความรู้ต่าง ๆ ในการอ่านหนังสือนอกห้องเรียน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการศึกษามากและให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เมื่อเรียนจบมหาวิทยาลัยแล้ว ผมก็สอบเข้าปริญญาโท ศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ”

จากการสัมภาษณ์ด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา นักศึกษาชาวจีนนิยมอ่านหนังสือไทยวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ซึ่งเก็บรวบรวมความรู้ในห้องเรียนสามารถส่งเสริมความรู้ต่าง ๆ และมีประโยชน์ต่อการศึกษามาก เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเรียนหลักสูตร 2+2 เรียน 2 ปีที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน หลังจากเรียน 2 ปีแล้วเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนต้องพยายามและขยันมากกว่านักศึกษาคนอื่นในการศึกษา เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 25 ปี ชื่อจีน 黄莲凤 (Huang Lianfeng) ชื่อไทย สุทธิณี (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

“ดิฉันศึกษาปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งดิฉันได้ตั้งเป้าหมายให้แก่ตนเองว่าต้องขยันในการแสวงหาความรู้เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ดังนั้น ดิฉันตื่นเช้ามากกว่าคนอื่น ไปฝึกออกเสียงภาษาไทย หลังเลิกเรียน ดิฉันนิยมอ่านหนังสือที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พยายามใช้เวลาเป็นประโยชน์และมีคุณภาพ”

จากการสัมภาษณ์ด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติดตัวมาจากประเทศจีน ซึ่งใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และมีคุณภาพ เช่น ตื่นเช้ามากกว่าคนอื่นฝึกออกเสียงภาษาไทย เลิกเรียนนิยมอ่านหนังสือในห้องสมุด เก็บรวบรวมความรู้ในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมความรู้มากขึ้น นักศึกษาชาวจีนมีความมุ่งมั่นว่า ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น ต้องมีความพยายามทุ่มเทใส่ใจในการแสวงหาความรู้ จึงให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 王利娇 (Wang Lijiao) ชื่อไทย เมธาวิ (10 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

“เมื่อฉันจบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติปริญญาตรี ฉันได้คะแนนเฉลี่ย 3.98 สิ่งที่ทำให้ฉันประสบความสำเร็จในการศึกษาก็คือ มีความมุ่งมั่นเชื่อว่า พยายาม ขยันและอดทนในการแสวงหาความรู้ จะทำให้คนเราประสบความสำเร็จเนื่องจากมีความมุ่งมั่นอย่างนี้อยู่ จึงทำให้ฉันพบกับปัญหาที่ท้าทายด้วย ฉันขยันอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไทย นิทานพื้นบ้าน หนังสือพิมพ์ไทย ซึ่งทุกครั้งที่ฉันอ่านหนังสือเสร็จ ฉันวิเคราะห์และบรรยายเป็นภาษาไทย นอกจากได้เก็บความรู้ นอกห้องเรียน แล้วยังได้พัฒนาการเขียนด้วย ฉันเชื่อว่าขยันจะสามารถทำให้คนเราได้รับผลสำเร็จ”

จากการสัมภาษณ์ความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้ แสดงให้เห็นว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เพราะว่่านักศึกษาชาวจีนมีความมุ่งมั่นเชื่อว่าความพยายามอยู่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น เนื่องจากมีศรัทธาต่ออย่างนี้อยู่เสมอ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเผชิญหน้าและท้าทายกับปัญหาต่าง ๆ ได้ และมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยในการขยันแสวงหาความรู้ เช่น ขยันอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไทย นิทานพื้นบ้าน หนังสือพิมพ์ไทย และสามารถเก็บรวบรวมความรู้ต่าง ๆ นอกห้องเรียน จึงทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนมีมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติดจากประเทศจีนมา เช่น ขยันหมั่นเพียร แข่งขันกับเวลา ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ถึงแม้ว่าไม่ใช่เจ้าของภาษาและไม่มีพรสวรรค์ในการเรียนภาษาไทย แต่ด้วยความพยายามและขยันหมั่นเพียร ในที่สุดก็ประสบความสำเร็จเช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 马媛 (Ma Yuan) ชื่อไทย เกศรา (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาว่า

“ฉันต้องยอมรับว่า ฉันเป็นคนที่ไม่ค่อยมีพรสวรรค์ในการศึกษาภาษาไทย แต่ฉันเชื่อว่า ถ้าฉันมีความพยายามและขยัน พร้อมต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ที่พบ สุดท้ายฉันต้องให้ประสบความสำเร็จแน่นอน เพราะฉะนั้น เมื่อฉันเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ฉันขยันอ่านหนังสือมากกว่าเพื่อนคนอื่น แข่งขันกับเวลา พยายามใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในการอ่านหนังสือและทบทวนหนังสือ คนอื่นอาจจะใช้เวลาสองชั่วโมง แต่ฉันใช้เวลามากกว่าคนอื่นสามเท่า จนฉันสามารถเก็บความรู้ได้ดี”

จากการสัมภาษณ์ด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ออกมาแสดงให้เห็นว่า อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนในด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ถึงแม้ว่านักศึกษาชาวจีนบางคนไม่ค่อยมีพรสวรรค์ในการศึกษาภาษาไทย แต่นักศึกษาชาวจีนเชื่อว่า ด้วยมีความพยายามและอดทนสามารถต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ที่พบได้ พยายามแข่งขันกับเวลาและใช้เวลาเป็นประโยชน์ เมื่อขยันทุ่มเทใส่ใจในการแสวงหาความรู้มากกว่าคนอื่นในที่สุดก็ทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อุดมการณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งนักศึกษาชาวจีนมีอุดมการณ์ขยันอ่านหนังสือ เช่นวรรณคดีแลวรรณกรรมไทย นิทานพื้นบ้าน หนังสือพิมพ์ไทย พยายามเก็บความรู้นอกห้องเรียน และมีความมุ่งมั่น เชื่อว่า ความพยายามอยู่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น เนื่องจากมีสุขภาพดีอย่างนี้อยู่เสมอ จึงเป็นกำลังใจทำให้นักศึกษาชาวจีนต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ที่พบกัน และถึงแม้ว่าไม่ค่อยมีพรสวรรค์ในการศึกษา แต่นักศึกษาชาวจีนไม่ท้อแท้ใจ ทุ่มเทใส่ใจ แข่งขันกับเวลาและใช้เวลาเป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ จนกระทั่งให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ดังนั้น สิ่งทีกล่าวมาจึงเป็นประเด็นที่สำคัญในด้านความขยันทำให้นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

4.2.2 ความอดทน

ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมและลักษณะนิสัยความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักศึกษาชาวจีนในด้านความอดทนที่เข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 ได้พบว่า นักศึกษาชาวจีนเดินทางไกลจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ต้องมีความขยันหมั่นเพียรและอดทนในการศึกษา รวมถึงแสวงหาความรู้ เพื่อดำเนินชีวิตในสังคมไทย พึ่งพาอาศัยตนเอง ซึ่งต้องห่างจากญาติ ๆ ที่อยู่ประเทศจีนและนักศึกษาชาวจีนต้องพบกับปัญหาต่าง ๆ ที่ลำบาก จึงต้องอดทนและพยายามต่อสู้ จนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

4.2.2.1 มีความอดทนในการแสวงหาความรู้

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตรลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษา นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่า นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา โดยนักศึกษาชาวจีนต้องศึกษาและดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทยได้อย่างดี จึงต้องมีความขยันขันแข็งและอดทนในการศึกษา อดทนในการคิดถึงญาติที่ประเทศจีน อดทนในการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ ดังนั้น มีความอดทนใน

การแสวงหาความรู้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญของนักศึกษาชาวจีนในการศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ เช่น

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ชื่อจีน 杨韦颖 (Yang Weiyang) ชื่อไทย กานดา (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความขยันทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาว่า

“แรก ๆ เพิ่งเข้ามามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คิดถึงคิดถึงคุณพ่อคุณแม่ที่ประเทศจีนมาก ทั้งคิดถึงและรู้สึกเหงามาก บางทีมีความรู้สึกที่ไม่อยากเรียนที่ประเทศไทยแล้วอยากกลับบ้าน แต่ดิฉันบอกกับตนเองว่า อดทนก่อน ใช้ความคิดถึงเป็นกำลังใจแก่ตนเองในการศึกษา เพราะดิฉันคิดว่า ถ้าอยากให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาต้องอดทนก่อน พยายามศึกษาหาความรู้ที่ประเทศไทย เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา”

จากการสัมภาษณ์มีความอดทนในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนต้องเดินทางไกลจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ซึ่งต้องห่างจากบ้านและญาติมาศึกษาที่ประเทศไทย นักศึกษาชาวจีนมีความคิดถึงบ้านและญาติ แต่ต้องอดทนโดยใช้ความคิดถึงเป็นแรงบันดาลใจในการแสวงหาความรู้ เมื่อนักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอย่างมั่นคงในสังคมไทยได้แล้ว ก็ต้องมีความอดทนในการศึกษา รวมถึงฝึกการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของภาษาไทย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 利力 (Li Li) ชื่อไทย กวิน (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนในการแสวงหาความรู้ว่า

“แรก ๆ ตอนที่ผมเพิ่งเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผมพูดภาษาไทยกับเพื่อน ๆ ชาวไทย แต่เกือบทุกครั้งที่ผมพูดคุยกับเพื่อนชาวไทย เพื่อนชาวไทยบางคนนิยมหัวเราะมาก ๆ เพราะผมออกเสียงไม่ชัดเจน ผมบอกกับตนเองว่า ผมต้องอดทน ไม่ท้อแท้ใจ ถ้าเกิดว่าผมพูดไม่ชัด ผมต้องพยายามฝึกพูด จนกระทั่ง ตอนนี้ผมพูดภาษาไทยการออกเสียงสำเนียงเหมือนชาวไทยพูด”

จากการสัมภาษณ์มีความอดทนในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีความอดทนในการศึกษาภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ อดทนในการฝึกทักษะในการพูดภาษาไทยให้ชัดเจนขึ้น ไม่ท้อแท้ใจเมื่อพบกับปัญหาต่าง ๆ พยายามฝึกออกเสียงสำเนียงของชาวไทยพูดภาษาไทย จนกระทั่ง นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา แต่ในทางแสวงหาความรู้ อาจจะเป็นทางที่ไม่ค่อยราบรื่น ซึ่งนักศึกษาชาว

จีนต้องอดทนและแก้ความเบื่อด้วย พยายามสร้างกำลังใจแก่ตนเอง และเชื่อว่าต้องอดทนก่อนสุดท้ายจะให้ประสบความสำเร็จเช่น

หลังจากสัมภาษณ์นักศึกษาวงจีนในปีการศึกษา 2551 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแล้ว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาวงจีนปีการศึกษา 2552 ต่อ ซึ่งนักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 李梦羽 (Li Mengyu) ชื่อไทย ปุณณมา (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนในการแสวงหาความรู้ว่า

“ดิฉันนิยมอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไทยมาก แต่เมื่อดิฉันพบคำศัพท์หรือประโยคที่ดิฉันไม่เข้าใจความหมาย ดิฉันก็เปิดพจนานุกรมหาความหมายและจดจำด้วย บางครั้งดิฉันก็รู้สึกเบื่อในการหาความหมายที่พจนานุกรมแต่ดิฉันบอกกับตนเองว่า อดทนก่อน หยาเบื่อ อดทนและพยายามนิดหนึ่งก็ผ่านไปแล้ว ”

จากการสัมภาษณ์มีความอดทนในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาวงจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า ทางในการแสวงหาความรู้เป็นทางที่ลำบากมาก ซึ่งถ้าอยากให้เป็นประสบความสำเร็จในการศึกษาก็ต้องอดทนและพยายาม เมื่อพบและทำทาบกับปัญหาต่าง ๆ ในการศึกษา ต้องแสวงหาความรู้อย่างพิถีพิถันด้วยความพยายามและความอดทน เมื่อพบกับปัญหาที่ลำบากต้องนึกถึงความ เป็นชาวจีนที่ได้มีโอกาสเดินทางมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อไม่ให้การเสียชื่อเสียงของประเทศชาติ นักศึกษาวงจีนต้องมีความอดทนในการแสวงหาความรู้ เช่น

สำหรับนักศึกษาวงจีน อายุ 22 ชื่อจีน 祁广富 (Qi Guangfu) ชื่อไทย บุรพา (4 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนในการแสวงหาความรู้ว่า

“นักศึกษาวงจีนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ก็เหมือนกับนักศึกษาวงจีนเราเป็นตัวแทนของประเทศจีน ซึ่งเราต้องนึกถึงและจำไว้อยู่เสมอว่าเราเป็นชาวจีน เราต้องภูมิใจความเป็นจีนด้วย ในการแสวงหาความรู้ เราต้องขยันและอดทนมากกว่านักศึกษาคนอื่น เพื่อไม่เสียชื่อเสียงของประเทศชาติและให้ประสบความสำเร็จในต่างประเทศด้วย”

จากการสัมภาษณ์มีความอดทนในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษาวงจีนที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาวงจีนมีอัตลักษณ์ในการเข้าใจความเป็นจีน ซึ่งนักศึกษาวงจีนเปรียบเหมือนตัวแทนของประเทศจีน นึกถึงและจำไว้ความเป็นจีน ภูมิใจในความเป็นจีนด้วยเนื่องจากเพื่อไม่ให้เสียชื่อเสียงของประเทศชาติ นักศึกษาวงจีนต้องขยันและอดทนในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อັตลัษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านมีความอดทนในการแสวงหาความรู้ เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเดินทางไกลจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งห่างจากบ้านและญาติไกล จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความคิดถึงบ้านและญาติมากขึ้น ก็ต้องอดทนในการคิดถึงและพยายามใช้ความคิดถึงเป็นแรงบันดาลใจในการแสวงหาความรู้ การอดทนไม่ใช่แค่มีความคิดถึงอย่างเดียว เมื่อนักศึกษาชาวจีนศึกษาภาษาไทยก็ต้องมีการฝึกทักษะด้วย เช่น การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นักศึกษาชาวจีนต้องมีความอดทนในการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาได้ดีขึ้น นึกถึงและภูมิใจความเป็นจีนอยู่เสมอ เมื่อท้อแท้ใจกับปัญหาต่าง ๆ ที่พบต้องพึ่งพากันด้วยความพยายามและความอดทน เพราะฉะนั้น ดังที่กล่าวมา จึงเป็นสิ่งที่สำคัญทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความอดทนในการแสวงหาความรู้

4.2.2.2 ความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

ผู้วิจัยศึกษา พฤติกรรมและลักษณะนิสัยความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักศึกษาชาวจีนในความอดทนทำให้นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 พบว่า นักศึกษาชาวจีนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่ติดตัวมาจากประเทศจีน โดยนึกถึงความเป็นจีนอยู่ตลอดเวลาและมีความอดทนในการแสวงหาความรู้ ไม่ท้อแท้ใจกับปัญหาต่าง ๆ ที่พบ มีความพยายามและความอดทนในการต่อสู้ด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะนิสัยที่ทำให้ นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาในประเทศไทย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 唐婕妤 (Tang Jieyu) ชื่อไทย รังระวิง (17 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาว่า

“เมื่อฝึกทักษะการพูด โดยเฉพาะฝึกออกเสียงคำว่า ร(รอ) เรือ และคำว่าง (งอ) งู ซึ่งดิฉันมีปัญหาในการออกเสียงสองคำนี้ ดิฉันฝึกทักษะออกเสียงสองคำนี้ไม่น้อยกว่าหมื่นครั้ง บางทีเบื่อบ้าง บางทีท้อแท้ใจบ้าง แต่ดิฉันพยายามอดทนฝึกไว้เพื่อสามารถออกเสียงสองคำนี้ได้ และดิฉันยังพยายามเลียนแบบน้ำเสียงของคนไทยพูด จนกระทั่ง ดิฉันพูดภาษาไทยอย่างชัดเจน”

จากการสัมภาษณ์ด้านความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า ความอดทนในการฝึกทักษะการพูด นักศึกษาชาวจีนมีความอดทนในการฝึกออกเสียง เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการออกเสียงคำว่า ร(รอ) เรือ และคำว่าง (งอ) งู นักศึกษาชาวจีนในความอดทนในการพยายามฝึกออกเสียงสองคำนี้ จนกระทั่งทำให้ออกเสียงสองคำนี้ได้อย่างชัดเจน นักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง รวมถึง

ศึกษาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เช่น วัฒนธรรมไทย นิทานพื้นบ้าน ไทย เอกภาษาไทย ดนตรีไทย การท่องเที่ยวไทย เป็นต้น เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนไม่ใช่เจ้าของภาษา พื้นฐานการศึกษาภาษาไทยยังไม่ค่อยดี ยังต้องพัฒนาการศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ซึ่งจะต้องมีความอดทนในการแสวงหาความรู้ จึงสามารถให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 陈树娇 (Chen Shujiao) ชื่อไทย มิรันติ (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาว่า

“เมื่อฉันเรียนนิสิตวารรณคดีและวรรณกรรมไทย ฉันนิยมนอ่านหนังสือ เช่น รามเกียรติ์ พระอภัยมณี อิเหนา นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น ซึ่งหนังสือที่ดังกล่าวมีคำศัพท์และประโยคไทยจำนวนมาก ฉันไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ด้วย ฉันต้องเปิดพจนานุกรมไทยจีน เพื่อหาความหมายและจดจำด้วย แต่การเปิดพจนานุกรมเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ แต่ฉันมีความอดทนในการเรียนรู้เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา”

จากการสัมภาษณ์ด้านความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีความอดทนในการแก้ไขอารมณ์น่าเบื่อในการแสวงหาความรู้ เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนต้องศึกษาวิชาวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งเรียนต้องอ่านเรื่องหลากหลายที่มีคุณค่าอย่างสูง แต่ปัญหาที่นักศึกษาชาวจีนเผชิญอยู่คือ คำศัพท์จำนวนมากที่นักศึกษาไม่รู้จัก นักศึกษาชาวจีนต้องเปิดพจนานุกรมหาความหมาย แต่ระหว่างที่เปิดพจนานุกรมต้องเสียเวลาและเบื่อด้วย นักศึกษามีความอดทนในการแก้ไขอารมณ์เบื่อ เพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความอดทนในการแสวงหาความรู้จนทำให้นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เมื่อนักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาไทย และได้ดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทย นักศึกษาอยากพูดภาษาไทยให้ถูกต้องและชัดเจน จึงควรมีความอดทนในการฝึกออกเสียงภาษาไทยเป็นประจำ เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 韩泽强 (Han Zeqiang) ชื่อไทย อติสร (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาว่า

“ผมคิดว่าไม่ว่าฝึกภาษาไหนภาษาใด ถ้าอยากพูดภาษานั้น ๆ ให้ถูกต้อง ได้ดีและชัดเจน ก็ต้องฝึกออกเสียง ฝึกสำเนียงของภาษานั้นอยู่เสมอ จนสามารถพูดได้ชัด ด้วยเหตุนี้ ผมฝึกออกเสียงภาษาไทย ฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ทุกวัน นอกจากมีความอดทนในการฝึกออกเสียงแล้ว ที่สำคัญว่า ต้องมีความอดทนใน

การฟังการประเมินจากคนอื่น”

จากการสัมภาษณ์ความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีความอดทนในการฝึกออกเสียงภาษาไทย ซึ่งฝึกออกเสียงภาษาไทยและฝึกออกเสียงวรรณยุกต์เป็นประจำ เพื่อฝึกพูดภาษาให้ถูกต้องและชัดเจน นอกจากนี้ นักศึกษาชาวจีนมีจิตใจและนิสัยที่ดีในการรับฟังคำประเมินจากคนอื่น เมื่อคนอื่นประเมินว่าออกเสียงไม่ค่อยชัดหรือออกเสียงสำเนียงภาษาไทยเพี้ยน นักศึกษาชาวจีนควรมีความอดทนในการฟังคำประเมินจากคนอื่นและแก้ไขปัญหาด้วย ไม่ควรท้อแท้ใจ อาจารย์ผู้สอนเพื่อพัฒนาภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนให้ดีขึ้น มีแบบฝึกหัดหลากหลายให้นักศึกษาชาวจีนเขียน นักศึกษาชาวจีนควรมีความอดทนในการทำการบ้านและแบบฝึกหัด เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีนอายุ 21 ปี ชื่อจีน 黄雪均 (Huang Xuejun) ชื่อไทย อโนมา (4 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาว่า

“อาจารย์ผู้สอนเพื่อพัฒนาความรู้ของนักศึกษาชาวจีน ให้การบ้านและแบบฝึกหัดนักศึกษาทำ บางครั้งการบ้านหนักมาก ทำให้นักศึกษาทำไม่ทันและขี้เกียจทำ เมื่อมีความรู้สึกอย่างนี้ ดิฉันก็บอกกับตนเองว่า ต้องอดทนก่อน และพยายามจนเสร็จ โดยไม่ท้อแท้ใจ”

จากการสัมภาษณ์ความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเรียนหนังสือ นอกจากเรียนแล้วยังต้องนำความรู้มาทำแบบฝึกหัดหรือว่าทำการบ้าน เพื่อทบทวนและฝึกฝนความสามารถด้วย แต่บางครั้งการบ้านและแบบฝึกหัดที่อาจารย์ผู้สอนจำนวนมาก ทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดความเบื่อและขี้เกียจทำ นักศึกษาชาวจีนต้องมีความอดทนและลงมือทำ ไม่ควรมีอารมณ์เบื่อและขี้เกียจ ควรทำงานตามอาจารย์สั่งและส่งงานให้ตรงเวลาด้วย เพราะฉะนั้น จึงต้องมีความอดทนในกษเขียนงานต่าง ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนให้ จนทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้างบนผู้วิจัยพบว่า อັตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านมีความอดทนทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา นักศึกษาชาวจีนมีความอดทนในการฝึกออกเสียง เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการออกเสียง คำว่า ร(รอ) เรือ และคำว่า ง (งอ) งู นักศึกษาชาวจีนใช้ความอดทนในการพยายามฝึกออกเสียงสองคำนี้ จนกระทั่งทำให้ออกเสียงสองคำนี้ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังฝึกออกเสียงภาษาไทยและฝึกออกเสียงวรรณยุกต์เป็นประจำ เพื่อฝึกพูดภาษาให้ถูกต้องและชัดเจน และยังคงมีจิตใจและนิสัยที่ดีในการรับฟังคำแนะนำจากคนอื่นนักศึกษามีความอดทนในการแก้ไขอารมณ์เบื่อและขี้เกียจ

มีความพยายามในการเขียนงานหรือแบบฝึกหัดที่อาจารย์ผู้สอนให้ ดังที่กล่าวมา จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จ

4.3 อັตลัษณ์ด้านการปรับตัวเข้ากับวิถีชาวจีนในประเทศไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์อັตลัษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย : กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยวิเคราะห์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนพบว่า นักศึกษาชาวจีนเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมของประเทศจีนมาเข้าสู่สังคมไทย ประเพณีวัฒนธรรมจีนที่นักศึกษาชาวจีนปฏิบัติในสังคมไทยมีหลายรูปแบบ รวมถึงความเชื่อ การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีน ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย สิ่งเหล่านี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจวิเคราะห์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

4.3.1 ความเชื่อ

ความเชื่อเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาตั้งแต่ โบราณ แม้ยังไม่มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ไม่มีการพิสูจน์ถึงความจริงของเรื่องนั้นๆ บางทีความเชื่อนั้นๆ ก็เกิดขึ้น เพราะผู้ใหญ่แต่งขึ้นมาเพื่อเอาไปขู่เด็ก ห้ามเด็กทำสิ่งที่ไม่ควรทำ หรือเตือนคนให้ระวัง

ผู้วิจัยวิเคราะห์อັตลัษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติการตั้งแต่วันที่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 มีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนด้านรักษาความเชื่อจีนในสังคมไทยพบว่า นักศึกษาชาวจีนได้นำประเพณีวัฒนธรรมของประเทศจีนมาเข้าสู่สังคมไทย นักศึกษาชาวจีนมีความเชื่อว่าเมื่อถึงวันตรุษจีนจะไม่ทำความสะอาดห้อง และใช้พู่กันจีนเขียนตัวอักษรจีนลงในกระดาษสีแดงติดไว้ที่หน้าห้อง เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีนชื่อ 许艳青 (Xu Yanqing) ชื่อไทยชื่อ มยุริน (19 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อว่

“ ดิฉันรักษาวัฒนธรรมจีนความเชื่อในสังคมไทยไว้ เช่น เมื่อถึงวันตรุษจีนก็จะไม่ทำความสะอาดห้องพัก เพราะชาวจีนมีความเชื่อว่าถ้าทำความสะอาดในปีใหม่จะกวาดสิ่งดี ๆ ออกจากบ้าน และใช้พู่กันจีนเขียนตัวอักษรจีนลงในกระดาษสีแดงติดไว้ที่หน้าห้อง ซึ่งเขียนตัวอักษรจีนที่มีความหมายคือ สิริมงคล มีความสุขและขอให้โชคดี เช่น 福 (fu) 好运来 (hao yun lai) 万事如意 (wan shi ru yi) นอกจากนี้มีความหมายดีแล้ว ยังสามารถกันภัยและผีได้”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยด้านความเชื่อของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทย แต่ก็ยังรักษาความเชื่อจีนอย่างมั่นคงในสังคมไทย เช่น ไม่ทำความสะอาดในวันตรุษจีน เพราะมีความเชื่อว่า ถ้าทำความสะอาดในวันปีใหม่จะกวาดสิ่งดีออกจากบ้าน และยังใช้พู่กันจีนเขียนตัวอักษรจีนลงในกระดาษสีแดงติดไว้ที่หน้าห้อง ซึ่งตัวอักษรที่เขียนมา เช่น 福 (fu) 好运来 (hao yun lai) 万事如意 (wan shi ru yi) ซึ่งมีความหมายดี ๆ และนักศึกษาชาวจีนมีความเชื่อว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เนื่องจากมีความเชื่ออย่างนี้ อยู่เสมอ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีความช่วยเหลือแก่คนอื่น มีเมตตาและมีน้ำใจแก่คนอื่นด้วย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 韦桂超 (Wei Guichao) ชื่อไทยชื่อ นรากร (18 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ่า

“ผมมีความเชื่อว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เมื่อดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมไทย ผมเตือนตนเองอยู่เสมอว่า ควรให้ความช่วยเหลือกับคนอื่น มีเมตตาแก่คนอื่น และพยายามหลีกเลี่ยงทำสิ่งที่ไม่ดีด้วย”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยด้านความเชื่อของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีความเชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว และมีพฤติกรรมในการปฏิบัติด้วย เช่น ให้ความช่วยเหลือแก่คนอื่น มีเมตตา มีน้ำใจแก่คนอื่นด้วย สิ่งเหล่านี้ จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนได้อนุรักษ์และรักษาความเชื่อจีนในสังคมไทยได้ดี นอกจากนี้ยังมีความเชื่อต่าง ๆ ที่นักศึกษาชาวจีนได้รักษาไว้ เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 陈金 (Chen Jing) ชื่อไทย กนกนิภา (31 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ่า

“ไม่ใช้ปากกาสีแดงเขียนชื่อของคน เพราะว่าชาวจีนคิดว่าใช้ปากกาสีแดงเขียนชื่อของคน เป็นการแข่งคนให้เสียชีวิตไป ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยด้านความเชื่อของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า การที่ใช้ปากกาสีแดงเขียนชื่อคน เป็นการแข่งคนอื่นให้เสียชีวิตไป ความเชื่ออย่างนี้ สำหรับชาวจีนจะเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ แต่อาจจะมีความแตกต่างกับความเชื่อไทย เพราะว่าชาวไทยจะไม่ค่อยนับถือการใช้ปากกาสีแดงเขียนชื่อคน แต่นักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมไทยและยังรักษาความเชื่อนี้ อยู่เสมอ ก็ถือว่ามมีพฤติกรรมที่ดีในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยได้ดี เนื่องจากชาวจีนไม่มีความนับถือศาสนา แต่เมื่อนักศึกษาชาวจีนเข้าวัดในสังคมไทย ก็ยังปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยได้ เช่น

สำหรับนักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 雪莉 (Xue Li) ชื่อไทย สิปาง (3 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ่า

“เมื่อมีประจำเดือน คตินั้นจะไม่เข้าวัด เพราะมีความเชื่อว่าไม่บริสุทธิ์ ไม่ให้
เกียรติสถานที่ จะทำร้ายแก่ตนเอง”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยด้านความเชื่อของ
นักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า สำหรับหญิงนักศึกษาชาวจีน เมื่อมีประจำเดือนจะไม่เข้าวัด
เพราะมีความเชื่อว่า ประจำเดือนมาไม่บริสุทธิ์ ไม่สะอาด ไม่ให้เกียรติสถานที่ด้วย จึงไม่ควรเข้าวัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อุดมคติของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาใน
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยด้านความเชื่อ
มีอุดมคตินักชาวจีนความเชื่ออย่างมั่นคงในสังคมไทย เช่น นักศึกษาชาวจีนบางส่วน เมื่อ
ถึงวันตรุษจีนจะไม่ทำความสะอาดห้องพัก เพราะมีความเชื่อว่าทำความสะอาดในวันปีใหม่จะกวาด
สิ่งดี ๆ ออกจากห้อง และใช้พู่กันเขียนตัวอักษรจีนในกระดาษสีแดง เป็นตัวอักษรจีนที่มีความหมาย
ดี เช่น 福 (fu) 好运来 (hao yun lai) 万事如意 (wan shi ru yi) และมีความเชื่อว่าไม่ใช่ปากกาสีแดงเขียน
ชื่อของคน เพราะเชื่อว่าการใช้ปากกาสีแดงเขียนชื่อคนเป็นการแข่งคนอื่นให้เสียชีวิตไป ยังมี
ความเชื่อสำหรับผู้หญิงอีกอย่างหนึ่ง คือ เมื่อประจำเดือนมาจะไม่เข้าวัด เพราะถือว่าไม่
บริสุทธิ์ และไม่ให้เกียรติสถานที่ด้วย

4.3.2 การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีน

การผสมผสานทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมกับสังคมมีความสัมพันธ์กัน วัฒนธรรม 2 กลุ่มที่
มีสังคมวัฒนธรรมความแตกต่างกัน และมีการยอมรับซึ่งกันและกัน เมื่อกลุ่มหนึ่งมีวัฒนธรรมที่มี
พลังน้อยจะถูกผสมกลมกลืนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มมีวัฒนธรรมที่พลังมากกว่า ในขณะที่เดียวกัน
อาจมีการแลกเปลี่ยนกันก็ได้ ในที่สุดก็สามารถกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวได้

ผู้วิจัยวิเคราะห์อุดมคติของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
การตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 มีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยในด้าน
การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนพบว่า เมื่อนักศึกษาชาวจีนศึกษาและดำเนินชีวิตอยู่
สังคมไทยได้อุบัติและปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย และมีความคิดในด้านผสมผสาน
กลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนในสังคมไทยด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 蒋慧 (Jiang Hui) ชื่อไทย กมลลา (10 กันยายน
2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนว่า

“คิดันคิดว่าวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนมีการผสมผสานกลมกลืน เพราะประเทศไทยกับประเทศจีนติดต่อกันตั้งแต่สมัยก่อน ซึ่งชาวจีนโพ้นทะเลเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย ชาวจีนได้นำวัฒนธรรมจีนเข้ามาด้วย เช่นวันตรุษจีน วันไหว้พระจันทร์ วันเซ็งเม้ง แต่เมื่อวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนมีการผสมผสานกลมกลืนกัน จึงทำให้ชาวไทยนิยมเฉลิมฉลองเทศกาลจีนเหมือนกับชาวจีนด้วย”

จากการสัมภาษณ์การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนคิดว่าวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนมีการผสมผสานกลมกลืนกัน เนื่องจากชาวจีนที่โพ้นทะเลจากประเทศจีนเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย และนำวัฒนธรรมจีนเข้ามาด้วย เช่น มีการเฉลิมฉลองวันตรุษจีน วันไหว้พระจันทร์ วันเซ็งเม้ง วัฒนธรรมจีนส่งผลกระทบต่อชาวไทย จึงทำให้ชาวไทยมีการเฉลิมฉลองเหมือนชาวจีนด้วย ในด้านอาหารของจีนรสชาติอาหารส่วนใหญ่จะเป็นรสชาติค่อนข้างจืด ไม่ค่อยเหมือนรสชาติอาหารไทยที่ค่อนข้างเข้มข้น แต่ก็มีการผสมผสานกลมกลืนด้วย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 戴宗茂 (Dai Zhongmao) ชื่อไทย จักรภัทร (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนว่า

“อาหารการกินของจีนในประเทศไทย รสชาติอาจมีการปรับเปลี่ยนให้ตรงกับรสนิยมของชาวไทยที่ค่อนข้างเข้มข้น จึงต้องมีการผสมผสานกลมกลืนบ้าง”

จากการสัมภาษณ์การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนคิดว่ารสชาติอาหารไทยจะเป็นรสชาติที่ค่อนข้างเข้มข้น รสเปรี้ยว รสหวาน รสเผ็ด ซึ่งแตกต่างกับรสชาติอาหารจีนที่เป็นรสชาติค่อนข้างรสจืด ดังนั้น รสชาติอาหารจีนในสังคมไทยต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับรสชาติที่ชาวไทยนิยมรับประทาน ต้องมีการปรับปรุงเพื่อเข้าสู่สังคมไทยด้วย และชาวไทยบางใหญ่ก็ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมจีนในวิถีการดำเนินชีวิต เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 黄影珠 (Huang Yingzhu) ชื่อไทย มรุรดา (16 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนว่า

“คิดันคิดว่าวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนมีการผสมผสานกลมกลืน ชาวจีนที่อพยพจากประเทศจีนตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย บางส่วนแต่งงานกับชาว

ไทย และมีลูกหลานด้วย ลูกหลานเหล่านี้จึงเรียกว่าชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวจีนเรียกคุณแม่ตามภาษาจีนท้องถิ่น เรียกคุณแม่เรียกว่า มาม่า เรียกคุณพ่อเรียกว่า ปาป๊า แต่ปัจจุบันนี้ เด็กไทยส่วนใหญ่ถึงแม้ว่าไม่มีเชื้อชาติจีนแต่ก็นิยมเรียกตาม”

จากการสัมภาษณ์การผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีความคิดว่า เนื่องจากชาวจีนอพยพจากประเทศจีนเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย มีบางส่วนแต่งงานกับชาวไทยและมีครอบครัวด้วย ชาวจีนกลุ่มนี้ได้นำวัฒนธรรมจีนถ่ายทอดในสังคมไทย มีการเรียกคุณพ่อเรียกว่าปาป๊า เรียกคุณแม่เรียกว่ามาม่า ซึ่งมีความแตกต่างกับชาวไทยเรียก แต่มีการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อทำให้ชาวไทยบางส่วนที่ไม่มีเชื้อชาติจีนนิยมเรียกตามชาวจีนด้วย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีนนักศึกษาชาวจีนมีความคิดว่า วัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมจีนมีการผสมผสานกลมกลืนกัน เช่น มีการเฉลิมฉลองวันตรุษจีน วันไหว้พระจันทร์ วันเซ็งเม้ง วัฒนธรรมจีนมีผลกระทบกับชาวไทย จึงทำให้ชาวไทยมีการเฉลิมฉลองเหมือนชาวจีนด้วย และรสชาติอาหารจีนต้องมีการปรับปรุง ถึงจะเหมาะสมกับรสชาติอาหารไทยที่ชาวไทยนิยมรับประทาน อีกอย่างหนึ่งคือ มีการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมไทยจีน ทำให้ชาวไทยบางส่วนที่ไม่มีเชื้อชาติจีนนิยมเรียกตามชาวจีน ซึ่งเรียกคุณพ่อเรียกว่าปาป๊า เรียกคุณแม่เรียกว่ามาม่า

4.3.3 ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 มีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยในด้านการถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยพบว่า เมื่อนักศึกษาชาวจีนเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แต่ก็ยังอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีของประเทศจีนในสังคมไทยอย่างเคร่งครัด นักศึกษาชาวจีนได้นำวัฒนธรรมจีนเข้ามาสังคมไทย และได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย จนวัฒนธรรมและประเพณีดังกล่าวมีการถ่ายทอดผสมผสาน ทำให้มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของชาวไทยด้วย เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 韩泽强 (Han Zeqiang) ชื่อไทย อติสร (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย

“ผมได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีน เล่าวิถีชีวิตชาวจีนให้ชาวไทยฟัง เช่น ประเพณีวัฒนธรรมจีน อาหารจีน ความเชื่อจีน สถานที่ท่องเที่ยวจีนเป็นต้น”

จากการสัมภาษณ์ดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชาวจีนได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนเล่าเรื่องวิถีชีวิตของชาวจีนให้ชาวไทยรู้จัก เช่น ประเพณีวัฒนธรรมจีน อาหารจีน ความเชื่อจีน สถานที่ท่องเที่ยวจีน ทำให้ชาวไทยรู้จักวัฒนธรรมจีนมากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์กับนักศึกษาชาวไทย เมื่อนักศึกษาชาวไทยสอนนักศึกษาชาวจีนพูดภาษาไทยแล้ว นักศึกษาชาวจีนก็สามารถสอนนักศึกษาชาวไทยเรียนภาษาจีนกลางด้วย ซึ่งการสอนภาษาจีนก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งของนักศึกษาชาวจีนถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยอย่างเคร่งครัด เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 张小丽 (Zhang Xiaoli) ชื่อไทย สุคนธา (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย

“ดิฉันสอนเพื่อน ๆ ชาวไทยพูดภาษาจีนกลางและสอนการใช้พู่กันจีนเขียนตัวอักษรจีนด้วย เล่าเรื่องเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมจีนให้เพื่อนชาวไทยรู้จัก”

จากการสัมภาษณ์ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีอัตลักษณ์ในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยในด้านถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย ซึ่งนักศึกษาชาวจีนสอนเพื่อนชาวไทยเรียนภาษาจีนกลางและใช้พู่กันจีนเขียนตัวอักษรจีนด้วย ได้ถ่ายทอดภาษาจีนกลางในสังคมไทยเป็นอย่างดี มีการส่งผลกระทบทำให้ชาวไทยมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนกลางมากขึ้น นอกจากนี้ ประวัติศาสตร์ของประเทศจีนยาวนาน นิทานจีน วรรณคดีและวรรณกรรมจีนมีชื่อเสียงทั่วโลก นักศึกษาชาวจีนภูมิใจความเป็นจีน และได้ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนต่าง ๆ ในสังคมไทย เช่น

สำหรับนักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 陈锐霞 (Chen Ruixia) ชื่อไทย ปองรัก (3 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย

“ฉันมีเพื่อน ๆ คนไทยไม่ค่อยรู้จักเรื่องราวประเทศจีน เช่น ประวัติศาสตร์จีน นิทานพื้นบ้านจีน ประเพณีและวัฒนธรรมจีน วรรณคดีและวรรณกรรมจีน ฉันก็พยายามเล่าเรื่องเกี่ยวข้องให้คนไทยรู้จักสอนเพื่อน ๆ คนไทยเรียนภาษาจีน เขียนตัวอักษรจีน แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศจีนให้คนไทยรู้จัก เช่น กำแพงเมืองจีน ปักกิ่ง เชียงไฮ ให้คนไทยรู้จัก

จากการสัมภาษณ์การถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนมีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในด้านต่าง ๆ ให้ชาวไทยรู้จัก เช่น ประวัติศาสตร์จีน นิทานพื้นบ้านจีน ประเพณีและวัฒนธรรมจีน วรรณคดีและวรรณกรรมจีน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทย นอกจากได้รักษาวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยแล้ว ยังมีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนในสังคมไทยด้วย เล่าเรื่องวิถีชีวิตของชาวจีนให้ชาวไทยรู้จัก เช่น ประเพณีวัฒนธรรมจีน อาหารจีน ความเชื่อจีน สถานที่ท่องเที่ยวจีน ทำให้ชาวไทยรู้จักวัฒนธรรมจีนมากขึ้น นอกจากนี้ได้สอนเพื่อนชาวไทยเรียนภาษาจีนกลางและใช้พู่กันจีนเขียนตัวอักษรจีนด้วย ได้ถ่ายทอดภาษาจีนกลางในสังคมไทยเป็นอย่างดี มีการส่งผลกระทบต่อทำให้ชาวไทยมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีนกลางมากขึ้น

4.4 อัตลักษณ์ด้านการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมไทย

วัฒนธรรมไทยหมายถึง วิถีชีวิตของชาวไทย สังคมไทย ซึ่งเป็นแบบแผนของการประพฤติปฏิบัติที่สวຍงามและสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ ภาษาและวัฒนธรรม มารยาท การแต่งกาย ประเพณีและพิธีทางศาสนา ศิลปกรรม การแสดงและการละเล่น เป็นต้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์อัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ การตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 มีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยพบว่า เมื่อนักศึกษาชาวจีนศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทยด้วย เนื่องจากมีการปรับสภาพแวดล้อม จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีการปรับเปลี่ยนให้ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยด้วย ซึ่งนักศึกษชาวจีนมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยอย่างดี รวมถึงปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและประเพณีในไทยด้วย

4.4.1 วัฒนธรรมในไทย

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในด้านการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษาชาวจีนได้ดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทย นอกจากได้อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมของประเทศจีนแล้ว ยังมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยด้วย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคมไทย ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในด้านวัฒนธรรมไทย ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังต่อไปนี้

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 25 ปี ชื่อจีน 徐伟杰 (Xu Weijie) ชื่อไทย ชานน (2 กรกฎาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในไทยว่า

“เมื่อนักศึกษาชาวจีนศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรที่เปิดสอนนักศึกษาชาวจีนมีวิชาการสอนวัฒนธรรมไทยด้วย เช่นการไหว้ การเดิน การพูด การนั่ง ความเชื่อไทยเป็นต้น ผมนอกจากได้เก็บความรู้ในด้านศึกษาวัฒนธรรมไทยแล้ว ผมยังได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย เช่น การพูดจามีหางเสียงและพูดจาไพเราะ ผมพูดจาหางเสียง ครับ และเมื่อก่อนผมพูดจาเสียงดังมาก แต่ตอนนี้ผมจะพูดจาดเบาลง”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนนอกจากได้ศึกษาวัฒนธรรมไทยที่หลักสูตรเปิดสอนแล้ว ยังได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น การพูดคำว่า ครับ ค่ะ เป็นต้น และที่เคยพูดเสียงก่อนข้างคังก็พูดไพเราะและพูดเสียงเบาลง ประเทศไทยเปรียบเทียบกับเหมือน “สยามเมืองยิ้ม” มีวัฒนธรรมหลากหลาย เช่น มารยาท การแต่งกาย ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา ศิลปกรรม เป็นต้น นักศึกษาชาวจีนมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมในด้านมารยาทด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ชื่อจีน 陈敏丽 (Chen Minli) ชื่อไทย เพียงเพ็ญ (31 สิงหาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในไทยว่า

“ดิฉันได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยอย่างดี ดิฉันพูดมีหางเสียง ค่ะ ค่ะ เมื่อพบผู้ใหญ่ก็ยกมือไหว้และก้มหลังเดินผ่านผู้ใหญ่ เป็นคนที่มีมารยาท ซึ่งไม่พูดคำหยาบ ไม่ใช่เท้าชี้คน ไม่ใช่มีมือซ้ายยื่นของให้คนอื่น”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเป็นนักศึกษาที่มีมารยาทในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย พูดมีหางเสียง ยกมือไหว้ผู้ใหญ่ ก้มหลังเดินผ่านผู้ใหญ่ พูดไพเราะไม่พูดคำหยาบ ไม่ใช่เท้าชี้ผู้อื่น และไม่ใช่มีมือซ้ายยื่นของให้ผู้อื่นด้วย เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งภาษาไทยเป็นประเภทหนึ่งของวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ชื่อจีน 杨韦颖 (Yang Weiyang) ชื่อไทย กานดา (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในไทยว่า

“ดิฉันได้ปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย เพราะดิฉันพูดภาษาไทยเป็นประจำวัน รวมถึงการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของภาษาไทย ซึ่งภาษาไทยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า ภาษาไทยเป็นประเภทหนึ่งของวัฒนธรรมไทย นักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิต

จากการวิเคราะห์ข้างบนผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนพูดมีหางเสียง ผู้หญิงพูดหางเสียง ค่ะ ค่ะ ส่วนผู้ชายพูดจาหางเสียง ครับ ยกมือไหว้ผู้ใหญ่ ก้มหน้าเดินผ่านผู้ใหญ่ พูดไพเราะไม่พูดคำหยาบ ไม่ใช่ทำซีคนอื่นและไม่ใช้มือซ้ายยื่นของให้คนอื่นด้วย ภาษาไทยเป็นประเภทหนึ่งของวัฒนธรรมไทย นักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิต จึงถือว่าการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย

4.4.2 ประเพณีในไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์วัฒนธรรมด้านประเพณีของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ประเพณีเป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมที่นักศึกษาชาวจีนอยู่สังคมไทย เพราะที่นักศึกษาชาวจีนศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติและดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทยด้วย นักศึกษาชาวจีนได้ปฏิบัติตามประเพณีไทยและได้มีอิทธิพลจากประเพณีไทยบ้าง นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 吴雪桃 (Wu Xuetao) ชื่อไทย กรกนก (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับประเพณีในไทยว่า

“ดิฉันมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย โดยการไปเล่น

สงกรานต์ ลอยกระทง ทำบุญเข้าพรรษา- ออกพรรษากับเพื่อน ๆ ชาวไทย”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ นักศึกษาชาวจีนต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตด้วย เช่น เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีไทย โดยการไปเล่นสงกรานต์ ลอยกระทง ทำบุญพรรษา- ออกพรรษากับเพื่อน ชาวไทย เนื่องจากวัฒนธรรมจีนกับวัฒนธรรมไทยมีการผสมผสานกลมกลืนและมีความแตกต่างกัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยได้อย่างถูกต้อง เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 21 ปี ชื่อจีน 福乐琴 (Fu Leqin) ชื่อไทยใหม่แก้ว (20 ธันวาคม 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับประเพณีในไทยว่า

“ดิฉันมักจะปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย เช่น การไหว้ผู้ใหญ่ที่สูงอายุ เมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่ก้มหน้าเดินผ่าน แต่งกายเรียบร้อยเข้าวัด ทำบุญที่วัดในวันสำคัญ เช่น ทำบุญเข้าพรรษา- ออกพรรษากับเพื่อน ๆ ชาวไทยและห้ามใช้เท้าชี้คน ห้ามใช้มือซ้ายยื่นของให้คนอื่น”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยอย่างดี ที่รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทย เช่น การไหว้ผู้ใหญ่ การแต่งกาย เข้าร่วมเทศกาลของประเทศไทยกับเพื่อนชาวไทย เคารพประเพณีและวัฒนธรรมไทย ซึ่งหลีกเลี่ยงการใช้เท้าชี้คนและใช้มือซ้ายยื่นของให้คนอื่น เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องในสังคมไทย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 王香玲 (Wang Xiangling) ชื่อไทย วราลี (16 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับประเพณีในไทยว่า

“ดิฉันปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย เช่น การพุดมีหางเสียง พุดไฟเพราะ เคารพผู้ใหญ่และรุ่นพี่ ซึ่งเมื่อปฏิบัติตามทำให้เข้ากับสังคมไทยได้ดี และเมื่อถึงวันสำคัญของไทย เช่น วันสงกรานต์ ดิฉันก็เข้าร่วม ถือเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยไปในตัว นอกจากนี้ เนื่องจากคนจีนใช้ตะเกียบในการรับประทานอาหาร แรก ๆ ที่ดิฉันเข้ามาในสังคมไทย คนไทยใช้ช้อน ส้อมรับประทานอาหาร ดิฉันไม่ค่อยชิน แต่หลัง ๆ ดิฉันก็ชิน”

จากการสัมภาษณ์การปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนพุดจามีหางเสียงตามภาษาของชาวไทยพุด พุดจาไฟเพราะด้วย มีการเฉลิมฉลองเทศกาลไทยกับเพื่อนชาวไทย นักศึกษาชาวจีนนอกจากมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยแล้ว ยังได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น ชาวไทยนิยมใช้ช้อนและส้อมในการรับประทานอาหาร เมื่อนักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทยก็นิยมใช้ช้อนและส้อมในการรับประทานอาหาร นักศึกษาชาวจีนศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อาจารย์ผู้สอนได้จัดกิจกรรม ทำให้นักศึกษาชาวจีนเข้าร่วมกับนักศึกษาชาวไทย เพื่อมีการเฉลิมฉลองเทศกาลวันลอยกระทง เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 祁广富 (Qi Guangfu) ชื่อไทย นูรพา (4 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับประเพณีในไทยว่า

“มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้จัดกิจกรรม เพื่อมีการเฉลิมฉลองเทศกาลวันลอยกระทง นักศึกษาชาวจีนได้มีโอกาสเข้าร่วมกับนักศึกษาชาวไทยด้วย ซึ่งหญิงนักศึกษชาวจีนบางคนยังได้เข้าร่วมประกวดนางนพมาศด้วย”

จากเนื้อหาการสัมภาษณ์ด้านการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนเข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาชาวไทย เพื่อมีการเฉลิม

ฉลองเทศกาลวันลอยกระทง ซึ่งนักศึกษาชาวจีนเข้าร่วมเฉลิมฉลองเทศกาลลอยกระทงเป็นการปฏิบัติวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย และได้รับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลลอยกระทง

จากการวิเคราะห์ข้างบนผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทย เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม นักศึกษาชาวจีนต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตด้วย เพื่อเข้าเมืองตาหลัว ต้องหลั้วตาตาม เช่น การไหว้ผู้ใหญ่ การแต่งกาย เข้าร่วมเทศกาลของประเทศไทยกับเพื่อนชาวไทย นักศึกษาชาวจีนนอกจากมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในสังคมไทยแล้ว ยังได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมไทยด้วย เช่น ชาวไทยนิยมใช้ช้อนและส้อมในการรับประทานอาหาร เมื่อนักศึกษาชาวจีนดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทยก็นิยมใช้ช้อนและส้อมในการรับประทานอาหาร

4.5 อัตลักษณ์ด้านการมีจิตสำนึกต่อช ติภูมิ

บทบาทหน้าที่สำคัญของความเป็นนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในประเทศไทย เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนเดินทางจากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในประเทศไทย ศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาภาษาไทยและการพัฒนาภาษาไทย จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนมีบทบาทหน้าที่ในการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยและมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศจีนและประเทศไทย ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนเป็นพลังสำคัญในการมีส่วนร่วมกับการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยด้านการพัฒนาการศึกษา ด้านเศรษฐกิจทำให้ ทั้งสองประเทศได้พัฒนาต่าง ๆ ได้มากขึ้น

4.5.1 การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้เปิดหลักสูตรรับสอนนักศึกษาชาวจีนที่เดินทาง จากประเทศจีนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาชาวจีน เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สองและนักศึกษาชาวจีนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการถ่ายทอดการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่ สองในสังคมไทยอย่างดี

ผู้วิจัยได้สุ่มเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ พบว่า นักศึกษาชาวจีนมีความพยายามและความตั้งใจในการศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง และให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งสามารถนำความรู้ใช้ในสังคมได้อย่างดี เช่น

นักศึกษาชายชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 韩泽强 (Han Zeqiang) ชื่อไทย อติศร (1 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยว่า

“ประเทศไทยกับประเทศจีนเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกันมายาวนาน ประชาชนมีการติดต่อกันทางการค้า จนทำให้เศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสองฝ่าย การที่คนไทยและคนจีนสื่อสารโดยใช้ภาษาเดียวกันได้ เมื่อชาวจีนเข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทย ผมสามารถพูดได้สองภาษา ที่สำคัญว่า ผมสามารถพูดภาษาไทยได้ ซึ่งการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสารกัน จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมาก”

จากการสัมภาษณ์ การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนศึกษาจบหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งสามารถเป็นอาชีพล่ามระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง รวมเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น หลักภาษาไทย วัฒนธรรมไทย ประชาสัมพันธ์เป็นต้น จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสังคมไทยได้ดี เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 高婕妤 (Gao Jieyu) ชื่อไทย รังรวิง (17 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยว่า

“ฉันให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา และฉันใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการประกอบอาชีพ ซึ่งได้ร่วมทำงานกับชาวไทยด้วย การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารระหว่างชาวไทยกับชาวจีน สามารถทำให้เราเข้าใจซึ่งกันและกัน”

จากการสัมภาษณ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการประกอบอาชีพในสังคมไทย การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารระหว่างชาวไทยกับชาวจีนสามารถทำให้ทั้งสองฝ่ายเข้าใจซึ่งกันและกัน มีประโยชน์ต่อการทำงาน นักศึกษาชาวจีนเป็นชาวต่างชาติที่ศึกษาภาษาไทยในสังคมไทย การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีน มีอิทธิพลต่อชาวไทย ซึ่งทำให้ชาวไทยรู้ถึงความสำคัญของภาษาไทยและตั้งใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 许艳萍 (Xu Yanping) ชื่อไทย ปลายฟ้า (19 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยว่า

“ดิฉันคิดว่านักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสารในสังคมไทย มีอิทธิพลต่อชาวไทย ทำให้ชาวไทยตั้งใจเรียนภาษาของตนเองมากขึ้น เพราะในสมัยนี้ ส่วนใหญ่นักศึกษาไทยไม่ค่อยนิยมใช้ภาษาไทย และใช้ภาษาไทยไม่ค่อยถูกต้องด้วย โดยเฉพาะวัยรุ่นในสมัยนี้ ส่วนใหญ่นิยมใช้ภาษาอินเทอร์เน็ต ภาษาวัยรุ่น จึงทำให้ภาษาไทยแย่ลง นักศึกษาชาวจีนที่ตั้งใจศึกษาภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยเป็นอย่างดี จึงเป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อให้ชาวไทยตั้งใจสืบทอดภาษาไทย”

จากการสัมภาษณ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีน ที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองดำเนินชีวิตอยู่สังคมไทย นักศึกษาชาวจีนเป็นกลุ่มชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยได้ดี และมีอิทธิพลต่อชาวไทย ซึ่งทำให้ชาวไทยรู้ถึงความสำคัญของภาษาไทยและตั้งใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น ด้วยนักศึกษาชาวสามรถใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองดำเนินชีวิตในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนได้ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับชาวไทย สามารถแนะนำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศจีนให้ชาวไทยรู้จักอย่างถูกต้อง เช่น ประวัติศาสตร์จีน ประเพณีและวัฒนธรรมจีน วรรณคดีและวรรณกรรมจีน นิทานจีน เป็นต้น ซึ่งทำให้ชาวไทยรู้จักประเทศจีนมากขึ้น เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 蒋慧 (Jiang Hui) ชื่อไทย กมลดา (10 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยว่า

“ดิฉันประกอบอาชีพในสังคมไทย เพื่อน ๆ ชาวไทยที่รู้จักดิฉันมีความสนใจเกี่ยวกับประเทศจีนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเมืองจีน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา เนื่องจากดิฉันสามารถพูดภาษาไทยได้ ดิฉันใช้ภาษาไทยในการสื่อสารจนทำให้ชาวไทยรู้จักประเทศจีนอย่างลึกซึ้งมากขึ้น”

จากการสัมภาษณ์ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทยของนักศึกษาชาวจีน ที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ให้ประสบความสำเร็จสามารถนำความรู้ในการประกอบอาชีพในสังคมไทยได้ดี นักศึกษาชาวจีนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับชาวไทย ซึ่งสามารถสื่อสารกันระหว่างชาวจีนและชาวไทยอย่างถูกต้อง

จากการวิเคราะห์ข้างบนผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทย นักศึกษาชาวจีนศึกษาหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสามารถนำความรู้ใช้ในสังคมไทยอย่างดี เช่น การใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพ การใช้ภาษาไทยในการ

สื่อสารกับชาวไทย การใช้ภาษาไทยแนะนำประเทศจีนให้ชาวไทยรู้จักเป็นต้น นักศึกษาชาวจีนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการถ่ายทอดการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังคมไทย

4.5.2 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย

สมัยปัจจุบัน ที่ประเทศจีนและประเทศไทยมีความสัมพันธ์และสร้างมิตรภาพซึ่งกันและกัน สภาพสังคมปัจจุบันระหว่างประเทศไทย-จีนมีความร่วมมือในด้านการพัฒนาการศึกษามากขึ้น เช่นรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน มีความร่วมมือเปิดโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน ทำให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งไทยและจีนในด้านการพัฒนาการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาชาวจีนที่มีอัตลักษณ์ในกาสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้พบว่ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรที่ตนเองสนใจ จนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา ทำให้นักศึกษาเหล่านี้เป็นพลังสำคัญในการมีส่วนร่วมกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย ด้านการพัฒนาการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ เช่น การนำความรู้ไปประกอบอาชีพเป็นครู ล่าม มัคคุเทศก์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยให้ยั่งยืนตลอดไป เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ปี ชื่อจีน 田志云(Tian Zhiyun) ชื่อไทย ปิยนุช (5 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยว่า

“ดิฉันมีบทบาทหน้าที่ไม่มากนักน้อยในการเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยและจีน ดิฉันเรียนหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ตอนนี้นั้นเรียนจบแล้วและอาชีพเป็นครูด้วย ปกติในห้องเรียนถ้ามีโอกาส ดิฉันจะใช้ภาษาไทยในการแนะนำประเทศจีนให้นักเรียนฟัง เช่น ประเพณีและวัฒนธรรมจีน นิทานจีน วรรณคดีและวรรณกรรมจีน นักเรียนไทยได้เก็บความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประเทศจีนมากขึ้นและสนใจศึกษาภาษาจีนกลางมากขึ้นด้วย”

จากการสัมภาษณ์ในสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนประกอบอาชีพในสังคมไทยและเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยและจีน ซึ่งได้แนะนำวัฒนธรรมจีนให้ชาวไทยรู้จัก เป็นพลังสำคัญในการมีส่วนร่วมกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย ทำให้

ชาวไทยรู้จักประเทศจีนมากขึ้น นักศึกษาชาวจีนการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสารกับชาวไทย สามารถถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ให้ชาวไทยรู้จัก และส่งผลกระทบต่อชาวไทยในด้านการศึกษาภาษาจีนกลาง ด้านการท่องเที่ยว เช่น

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 23 ปี ชื่อจีน 张小丽 (Zhang Xiaoli) ชื่อไทย สุคนธา (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยว่า

“ดิฉันมีเพื่อนคนไทยหลายคน ก่อนที่ยังไม่รู้จักดิฉัน ไม่ค่อยรู้จักประเพณีและวัฒนธรรมจีน แต่รู้จักดิฉันแล้วดิฉันสามารถใช้ภาษาไทยในการเล่าเรื่องหรืออธิบายให้คนไทยรู้จัก เช่น ประเพณีของแต่ละท้องถิ่น ความเชื่อจีน การแต่งกาย เป็นต้นจึงทำให้คนไทยรู้จักประเทศจีนมากขึ้น สนใจเรียนภาษาจีนและอยากไปเที่ยวประเทศจีนด้วย”

จากการสัมภาษณ์ในสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนแนะนำประเพณีวัฒนธรรมจีนให้ชาวไทยรู้จัก ทำให้ชาวจีนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาจีน และอยากไปเที่ยวประเทศจีนด้วย ซึ่งนักศึกษชาวจีนเป็นพลังสำคัญในการมีส่วนร่วมกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย ในด้านการพัฒนาการศึกษาและการท่องเที่ยว ปัจจุบัน ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความสัมพันธ์ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษามากขึ้น นักศึกษาชาวจีนสำเร็จการศึกษา การนำความรู้ไปประกอบอาชีพเป็นครู ล่าม มัคคุเทศก์ เป็นต้น ก็เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและไทย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 24 ชื่อจีน 潘莹 (Pan Ying) ชื่อไทย เกศินี (2 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยว่า

“ดิฉันให้ประสบความสำเร็จที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตอนนี้อยู่ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ที่ประเทศจีน ซึ่งนักท่องเที่ยวไทยเดินทางจากประเทศไทยมาเที่ยวประเทศจีน ดิฉันจะเป็นมัคคุเทศก์แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวจีนให้ชาวไทยรู้จัก ดิฉันรู้สึกยินดีที่ได้ใช้ภาษาไทยในการแนะนำประเทศจีนให้ชาวไทยรู้จัก ถึงแม้ว่าอาชีพมัคคุเทศก์เป็นอาชีพบริการ แต่ดิฉันได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย ดิฉันก็รู้สึกดีใจมาก”

จากการสัมภาษณ์ในสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชาวจีนให้ประสบความสำเร็จจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม

พระเกียรติ ซึ่งประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ในประเทศจีน เมื่อนักท่องเที่ยวชาวไทยไปที่วประเทศจีน นักศึกษาชาวจีนสามารถใช้ภาษาไทยและความรู้ในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ชาวไทย รู้จัก ทำให้ชาวไทยรู้จักประเทศจีนมากขึ้น และสนใจอยากเข้ามาเที่ยวประเทศจีนมากขึ้น เมื่อ นักศึกษาชาวจีนสำเร็จการศึกษากลับไปประเทศจีน นักศึกษาชาวจีนได้เล่าเรื่องและประสบการณ์ ในประเทศไทยให้ชาวจีนรู้จัก เช่น การศึกษาไทย วัฒนธรรมไทย ประเพณีไทย สถานที่ท่องเที่ยว ของประเทศไทย อาหารไทย เป็นต้นให้ชาวจีนรู้จัก ซึ่งมีอิทธิพลให้ชาวจีนสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น และอยากเข้ามาเที่ยวประเทศไทยด้วย เช่น

นักศึกษาหญิงชาวจีน อายุ 22 ปี ชื่อจีน 黎天然 (Li Tianran) ชื่อไทย ยลดา (8 กันยายน 2554 : สัมภาษณ์) ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยเกี่ยวกับสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและ ประเทศไทยว่า

“ดิฉันจบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อดิฉัน กลับไปทำงานที่ประเทศจีนแล้ว ดิฉัน ได้มีโอกาสเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเทศไทย ให้ชาวจีนรู้จัก เช่น การศึกษาไทย สถานที่ท่องเที่ยวไทย อาหารไทยให้ชาวจีนรู้จัก เนื่องจากดิฉันมีประสบการณ์ที่เคยดำเนินชีวิตในสังคมไทย เมื่อดิฉันเล่าเรื่องเกี่ยวกับ ประเทศไทยให้ชาวจีนฟัง ทำให้รู้ น้อยอยากเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ เพื่อน ๆ ชาวจีนอยากมาเที่ยวประเทศไทย ชิมอาหารไทย”

จากการสัมภาษณ์ในสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยของนักศึกษา ชาวจีนที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า เนื่องจากนักศึกษาชาวจีนมีประสบการณ์ดำเนินชีวิตในสังคมไทย และได้แนะนำประเทศไทยให้ชาวจีนเชื่อถือ เช่น แนะนำการศึกษาไทย สถานที่ท่องเที่ยวไทย อาหารการกินไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย นิทานไทยให้ชาวจีนรู้จัก จึงทำให้ชาวจีนรู้จัก ประเทศไทยมากขึ้นและมีอิทธิพลดึงดูดความสนใจให้ชาวจีนเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ยัง ทำให้นักศึกษาชาวจีนที่สนใจศึกษาภาษาไทยได้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศไทยได้ดี จึงส่งอิทธิพลให้นักศึกษาชาวจีนเข้ามาศึกษาในประเทศไทยมากขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยพบว่าอัตลักษณ์ของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาที่ศึกษาใน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย นักศึกษาชาวจีนเป็นพลังสำคัญในการมีส่วนร่วมกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและ ประเทศไทย ด้านการพัฒนาการศึกษา ด้านเศรษฐกิจนักศึกษาชาวจีนสามารถใช้ภาษาไทยในการ ประกอบอาชีพในสังคมไทย สามารถเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเทศจีนให้ชาวไทยรู้จัก รวมถึง ประวัติศาสตร์จีน วัฒนธรรมจีนนิทานจีน สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในประเทศจีนให้ชาวไทยรู้จัก ทำให้ชาวไทยสนใจเรียนภาษาจีนและอยากมาเที่ยวประเทศจีนมากขึ้น อีกด้านหนึ่ง เนื่องจาก

นักศึกษาชาวจีนมีประสบการณ์ดำเนินชีวิตในสังคมไทย จึงส่งผลกระทบในการแนะนำประเทศไทยให้ชาวจีนเชื่อถือ จึงส่งผลกระทบในการแนะนำประเทศไทยให้ชาวจีนเชื่อถือ ทำให้ชาวจีนอยากเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวจีนมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและประเทศไทย ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

